

Oficiul Român pentru drepturile de autor

Decizie nr. 203/2011

din 27/05/2011

Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 420 din
16/06/2011

privind publicarea în Monitorul Oficial al României,
Partea I, a Deciziei civile nr. 139A din 3 mai 2011 a
Curții de Apel București - Secția a IX-a civilă și pentru
cauze de proprietate intelectuală

Având în vedere dispozițiile art. 131² alin. (9) și art. 138 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 6 alin. (1) și art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 401/2006 privind organizarea, funcționarea, structura personalului și dotările necesare îndeplinirii atribuțiilor Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, cu modificările ulterioare,

directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor emite următoarea decizie:

Articol unic. - Se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, Decizia civilă nr. 139A din 3 mai 2011 a Curții de Apel București - Secția a IX-a civilă și pentru cauze de proprietate intelectuală, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie, privind schimbarea în parte a Hotărârii arbitrale din data de 12 aprilie 2010 având ca obiect forma finală a Metodologiei privind remunerațiile pentru comunicarea publică a operelor muzicale în concerte, spectacole ori manifestări artistice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 13 mai 2010, în baza Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 189/2010.

Directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,
Robert Bucur

București, 27 mai 2011.
Nr. 203.

ANEXĂ

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A IX-A CIVILĂ ȘI PENTRU CAUZE PRIVIND PROPRIETATEA
INTELECTUALĂ

ÎNCHEIERE
Ședința publică din 7 aprilie 2011

Curtea constituită din:
Președinte - Andreea Vasile
Judecător - Ileana Ruxandra Dănăilă
Grefier - Noemi GrațIELA Stanciu

Pe rol se află soluționarea cererilor de apel formulate de apelanții Centrul de Proiecte Culturale al Municipiului București - ARCUB, Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România - Asociația pentru Drepturile de Autor și Primăria Municipiului București, prin Direcția cultură, și Asociația Producătorilor și Organizatorilor de Spectacole - APOSR împotriva Hotărârii arbitrale din 12 aprilie 2010 a Corpului de arbitri din cadrul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor (ORDA), în contradictoriu cu intimații Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, Societatea Comercială E MAGIC CONCERTS - S.R.L. și Societatea Comercială BAZAR PRODUCTION - S.R.L.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns apelanta Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România - Asociația pentru Drepturile de Autor, reprezentată de avocat Roată Palade Alexandru, cu împuternicire avocațială nr. 194.467 din 29 iunie 2010, și apelanta Primăria Municipiului București, prin Direcția cultură, prin consilier juridic Esadaawi Ferid, cu delegație de reprezentare la dosar, apelanta Asociația Producătorilor și Organizatorilor de Spectacole - APOSR și intimata Societatea Comercială E MAGIC CONCERTS S.R.L., prin avocat Alexander Popa, cu împuternicire avocațială nr. 252.561 din 7 septembrie 2010, lipsind apelantul Centrul de Proiecte Culturale al Municipiului București - ARCUB și intimații Societatea Comercială BAZAR PRODUCTION - S.R.L. și Oficiul Român pentru Drepturile de Autor.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Curtea acordă cuvântul pe excepția lipsei calității procesuale pasive a intimatei ORDA.

Apelanta Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România - Asociația pentru Drepturile de Autor pune concluzii de admitere a excepției lipsei calității procesuale pasive a intimatei ORDA.

Reprezentantul apelantei Asociația Producătorilor și Organizatorilor de Spectacole - APOSR și al intimatei Societatea Comercială E MAGIC CONCERTS - S.R.L. solicită admiterea excepției lipsei calității procesuale pasive a intimatei ORDA.

Reprezentantul apelantei Primăria Municipiului București, prin Direcția cultură, pune concluzii de respingere a excepției lipsei calității procesuale pasive a intimatei ORDA.

Curtea, deliberând, admite excepția lipsei calității procesuale pasive a intimatei ORDA, întrucât acesta este un organ care a emis hotărârea arbitrală apelată în prezenta cauză și, în consecință, nu poate avea și calitatea de parte.

Apelanta Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România - Asociația Pentru Drepturile de Autor învederează instanței că nu mai are alte cereri de formulat sau probe de administrat și solicită cuvântul pe cererile de apel.

Reprezentantul apelantei Asociația Producătorilor și Organizatorilor de Spectacole - APOSR și al intimatei Societatea Comercială E MAGIC CONCERTS - S.R.L.

învederează instanței că nu mai are alte cereri de formulat sau probe de administrat și solicită cuvântul pe cererile de apel.

Reprezentantul apelantei Primăria Municipiului București, prin Direcția cultură, învederează instanței că nu mai are alte cereri de formulat sau probe de administrat și solicită cuvântul pe cererile de apel.

Curtea, având în vedere că nu mai sunt alte cereri de formulat sau probe de administrat, acordă cuvântul pe cererile de apel.

Reprezentantul apelantei Asociația Producătorilor și Organizatorilor de Spectacole - APOSR și al intimătei Societatea Comercială E MAGIC CONCERTS - S.R.L. solicită admiterea propriului apel astfel cum a fost formulat și motivat, solicitând amânarea pronunțării cauzei pentru a depune concluzii scrise.

Apelanta Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România - Asociația Pentru Drepturile de Autor solicită admiterea propriului apel astfel cum a fost formulat și motivat, modificarea în parte a metodologiei stabilite prin hotărârea arbitrală, respectiv modificarea în parte a metodologiilor a căror formă a fost stabilită prin Hotărârea arbitrală din 12 aprilie 2010 în sensul modificării art. 4, art. 5 alin. (1) pct. A, art. 5 alin. (1) pct. A lit. e), art. 7 alin. (1) lit. e), art. 7 alin. (2) lit. f) și art. 8, cu cheltuieli de judecată.

În ceea ce privește celelalte apeluri formulate în cauza de față, pune concluzii de respingere a acestora.

Reprezentantul apelantei Primăria Municipiului București, prin Direcția cultură, solicită admiterea propriului apel astfel cum a fost formulat și motivat. De asemenea, solicită admiterea apelului formulat de apelanta Centrul de Proiecte Culturale al Municipiului București - ARCUB și a apelului formulat de apelanta Asociația Producătorilor și Organizatorilor de Spectacole - APOSR și de intimata Societatea Comercială E MAGIC CONCERTS - S.R.L., precum și respingerea apelului formulat de apelanta Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România - Asociația Pentru Drepturile de Autor.

Reprezentantul apelantei Asociația Producătorilor și Organizatorilor de Spectacole - APOSR și al intimătei Societatea Comercială E MAGIC CONCERTS - S.R.L. pune concluzii de respingere a apelului formulat de apelanta Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România - Asociația Pentru Drepturile de Autor.

C U R T E A,

Pentru a da posibilitate părților să formuleze și să depună concluzii scrise,

DISPUNE:

Amână pronunțarea cauzei pentru data de 14 aprilie 2011.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 7 aprilie 2011.

PREȘEDINTE,
ANDREEA VASILE

Judecător,
Ileana Ruxandra Dănăilă

Grefier,
Noemi GrațIELA Stanciu

Dosar nr. 4.504/2/2010

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A IX-A CIVILĂ ȘI PENTRU CAUZE PRIVIND PROPRIETATEA
INTELECTUALĂ

ÎNCHEIERE

Ședința publică din 14 aprilie 2011

Curtea constituită din:
Președinte - Andreea Vasile
Judecător - Ileana Ruxandra Dănăilă
Grefier - Noemi GrațIELA Stanciu

Pe rol se află soluționarea cererilor de apel formulate de apelanții Centrul de Proiecte Culturale al Municipiului București - ARCUB, Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România - Asociația pentru Drepturile de Autor și Primăria Municipiului București, prin Direcția cultură, și Asociația Producătorilor și Organizatorilor de Spectacole - APOSR împotriva Hotărârii arbitrale din 12 aprilie 2010 a Corpului de arbitri din cadrul ORDA, în contradictoriu cu intimații Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, Societatea Comercială E MAGIC CONCERTS - S.R.L. și Societatea Comercială BAZAR PRODUCTION - S.R.L.

CURTEA,

Pentru a da posibilitate părților să formuleze și să depună concluzii scrise,

DISPUNE:

Amână pronunțarea cauzei pentru data de 21 aprilie 2011.
Pronunțată în ședință publică astăzi, 14 aprilie 2011.

PREȘEDINTE,
ANDREEA VASILE

Judecător,
Ileana Ruxandra Dănăilă

Grefier,
Noemi GrațIELA Stanciu

Dosar nr. 4.504/2/2010

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A IX-A CIVILĂ ȘI PENTRU CAUZE PRIVIND PROPRIETATEA
INTELECTUALĂ

ÎNCHEIERE

Ședința publică din 21 aprilie 2011

Curtea constituită din:

Președinte - Andreea Vasile

Judecător - Ileana Ruxandra Dănăilă

Grefier - Noemi GrațIELA Stanciu

Pe rol se află soluționarea cererilor de apel formulate de apelanții Centrul de Proiecte Culturale al Municipiului București - ARCUB, Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România - Asociația Pentru Drepturile de Autor și Primăria Municipiului București, prin Direcția cultură, și Asociația Producătorilor și Organizatorilor de Spectacole - APOSR împotriva Hotărârii arbitrale din 12 aprilie 2010 a Corpului de arbitri din cadrul ORDA, în contradictoriu cu intimații Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, Societatea Comercială E MAGIC CONCERTS - S.R.L. și Societatea Comercială BAZAR PRODUCTION - S.R.L.

CURTEA,

Pentru a da posibilitate părților să formuleze și să depună concluzii scrise,

DISPUNE:

Amână pronunțarea cauzei pentru data de 28 aprilie 2011.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 21 aprilie 2011.

PREȘEDINTE,
ANDREEA VASILE

Judecător,
Ileana Ruxandra Dănăilă

Grefier,
Noemi GrațIELA Stanciu

Dosar nr. 4.504/2/2010

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

SECȚIA A IX-A CIVILĂ ȘI PENTRU CAUZE PRIVIND PROPRIETATEA
INTELECTUALĂ

ÎNCHEIERE

Ședința publică din 28 aprilie 2011

Curtea constituită din:

Președinte - Andreea Vasile

Judecător - Ileana Ruxandra Dănăilă

Grefier - Marina Daniela Ungureanu

Pe rol se află soluționarea cererilor de apel formulate de apelanții Centrul de Proiecte Culturale al Municipiului București - ARCUB, Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România - Asociația pentru Drepturile de Autor și Primăria Municipiului București, prin Direcția cultură, și Asociația Producătorilor și Organizatorilor de Spectacole - APOSR împotriva Hotărârii arbitrale din 12 aprilie 2010 a Corpului de arbitri din cadrul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, în contradictoriu cu intimații Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, Societatea Comercială E MAGIC CONCERTS - S.R.L. și Societatea Comercială BAZAR PRODUCTION - S.R.L.

C U R T E A,

În aceeași compunere și pentru aceleași motive,
având în vedere faptul că grefierul de ședință din data de 7 aprilie 2011 se află în concediu medical, urmează ca pentru acesta să semneze grefierul-șef, astfel încât

DISPUNE:

Amână pronunțarea cauzei pentru data de 2 mai 2011.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 28 aprilie 2011.

PREȘEDINTE,
ANDREEA VASILE

Judecător,
Ileana Ruxandra Dănăilă

Grefier,
Marina Daniela Ungureanu

Dosar nr. 4.504/2/2010

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A IX-A CIVILĂ ȘI PENTRU CAUZE PRIVIND PROPRIETATEA
INTELECTUALĂ

ÎNCHEIERE
Ședința publică din 2 mai 2011

Curtea constituită din:
Președinte - Andreea Vasile
Judecător - Ileana Ruxandra Dănăilă
Grefier - Marina Daniela Ungureanu

Pe rol se află soluționarea cererilor de apel formulată de apelanții Centrul de Proiecte Culturale al Municipiului București - ARCUB, Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România - Asociația pentru Drepturile de Autor și Primăria Municipiului București, prin Direcția cultură, și Asociația Producătorilor și Organizatorilor de Spectacole - APOSR împotriva Hotărârii arbitrale din 12 aprilie 2010 a Corpului de arbitri din cadrul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, în contradictoriu cu intimații Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, Societatea Comercială E MAGIC CONCERTS - S.R.L. și Societatea Comercială BAZAR PRODUCTION - S.R.L.

C U R T E A,

În aceeași compunere și pentru aceleași motive,
având în vedere faptul că grefierul de ședință din data de 7 aprilie 2011 se află în concediu medical, urmează ca pentru aceasta să semneze grefierul-șef,
astfel încât

DISPUNE:

Amână pronunțarea cauzei pentru data de 3 mai 2011.
Pronunțată în ședință publică, astăzi, 2 mai 2011.

PREȘEDINTE,
ANDREEA VASILE

Judecător,
Ileana Ruxandra Dănăilă

Grefier,
Marina Daniela Ungureanu

Dosar nr. 4.504/2/2010

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A IX-A CIVILĂ ȘI PENTRU CAUZE PRIVIND PROPRIETATEA
INTELECTUALĂ

DECIZIA CIVILĂ Nr. 139A
Ședința publică din 3 mai 2011

Curtea constituită din:
Președinte - Andreea Vasile
Judecător - Ileana Ruxandra Dănăilă
Grefier - Marina Daniela Ungureanu

Pe rol se află pronunțarea asupra cererilor de apel formulată de apelanții Centrul de Proiecte Culturale al Municipiului București - ARCUB, Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România - Asociația pentru Drepturile de Autor (UCMR-ADA) și Primăria Municipiului București (PMB), prin Direcția cultură, și Asociația Producătorilor și Organizatorilor de Spectacole - APOSR împotriva Hotărârii arbitrale din 12 aprilie 2010 a Corpului de arbitri din cadrul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor (ORDA), în contradictoriu cu intimații Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, Societatea Comercială E MAGIC CONCERTS - S.R.L. și Societatea Comercială BAZAR PRODUCTION - S.R.L.

Dezbaterile pe fondul cererilor de apel au avut loc în ședința publică din data de 7 aprilie 2011, când părțile prezente au pus concluzii ce au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, încheiere care face parte integrantă din prezenta decizie, și când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitate părților să depună concluzii scrise, a amânat pronunțarea pentru data de 14 aprilie 2011, 21 aprilie 2011, 28 aprilie 2011, 2 mai 2011 și 3 mai 2011, când în aceeași compunere, a hotărât următoarele:

CURTEA,

Asupra apelurilor de față, reține următoarele:

Ca urmare a Cererii de arbitraj formulate de reclamanta UCMR-ADA, înregistrată la ORDA cu nr. RGII/7.038 din 7 ianuarie 2010, prin care acest organism de gestiune colectivă a solicitat stabilirea formei finale a Metodologiei având ca obiect remunerațiile cuvenite titularilor de drepturi patrimoniale de autor de opere muzicale pentru comunicarea publică a operelor muzicale în spectacole sau concerte, ORDA [în temeiul prevederilor art. 131² alin. (4) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare] a convocat părțile la data de 12 ianuarie 2010 în vederea desemnării prin tragere la sorți a 5 arbitri titulari care să constituie completul de arbitraj, precum și a 3 arbitri de rezervă.

Conform procesului-verbal încheiat la 12 ianuarie 2010, având în vedere prevederile art. 131² alin. (4) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, părțile au procedat la tragerea la sorți a arbitrilor din lista prevăzută în Hotărârea Guvernului nr. 128/2002 privind numirea membrilor corpului de arbitri de pe lângă Oficiul Român pentru Drepturile de Autor.

Ulterior, prin Adresa nr. RGII/7.629 din 10 martie 2010, ORDA, în conformitate cu prevederile art. 131² alin. (5) din Legea nr. 8/1996, a convocat pentru data de 11 martie

2010, la sediul său din București, Str. Transilvaniei nr. 2, sectorul 1, arbitrii desemnați și părțile, în vederea constituirii completului de arbitraj.

ORDA a luat act de retragerea din completul de arbitraj din motive obiective a arbitrilor titulari Popescu Romeo Radu, Mihai Lucian și Vasiliu Adrian, astfel încât au fost convocați pentru participarea în cadrul arbitrajului arbitrii de rezervă desemnați, și anume domnii Lucan-Arjoca Marius, Popovici Ernest și Seucan Claudiu.

Conform procesului-verbal încheiat, completul de arbitraj s-a constituit la data de 11 martie 2010, când arbitrii au stabilit onorariul, primul termen și locul arbitrajului și au informat părțile despre aceste aspecte.

Prin cererea de arbitraj formulată, UCMR-ADA solicită stabilirea formei finale a Metodologiei privind remunerațiile cuvenite titularilor de drepturi patrimoniale de autor de opere muzicale pentru comunicarea publică a operelor muzicale în spectacole sau concerte. În motivarea cererii de arbitraj, în conformitate cu prevederile art. 123¹ alin. (1) lit. e) și alin. (2) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, UCMR-ADA arată că dreptul ce face obiect al metodologiei este dreptul patrimonial privind comunicarea publică a operelor muzicale, gestionat colectiv în mod obligatoriu. În acest sens, UCMR-ADA solicită ca la stabilirea formei finale a metodologiei să fie avute în vedere propunerile UCMR-ADA aflate în concordanță cu drepturile patrimoniale de autor câștigate și recunoscute pentru comunicarea publică a operelor muzicale în concerte și spectacole pe teritoriul României. Se susține și faptul că baza de calcul al remunerațiilor propusă de UCMR-ADA este în concordanță cu prevederile Legii nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, și cu practica din domeniu.

În contradictoriu cu opiniile UCMR-ADA, prin notele de ședință formulate, ARCUB, APOSR și PMB - Direcția cultură precizează că principiile aplicabile metodologiei propuse sunt următoarele: o variantă a textului metodologiei mai simplificată, pentru a fi mai ușor de aplicat; aplicarea practicii europene din domeniu; aplicarea unor sume forfetare sau a unor procente la o bază de calcul, în funcție de tipul, valoarea și anvergura spectacolului, evenimentului sau concertului; stabilirea bazei de calcul raportat la încasările din vânzarea de bilete și, în cazul în care nu există vânzare de bilete, plata unei sume forfetare ori a unui procent din onorariile artiștilor interpreți și costul de lumini și sunet destinate exclusiv comunicării de opere muzicale; stabilirea unor remunerații care au drept scop încurajarea industriei de spectacole, cu efect de creștere a remunerațiilor colectate pentru autori.

Prin întâmpinarea formulată, ARCUB, APOSR și PMB - Direcția cultură solicită admiterea în integralitate a propunerii de metodologie în varianta care a fost formulată în comun și respingerea propunerii de metodologie formulate de reclamantă. În acest sens, se arată că propunerea de metodologie a utilizatorilor reprezintă o propunere comună a organizatorilor de spectacole, instituții și organisme profesionale private și publice, cu cel mai ridicat grad de reprezentativitate din România. Totodată, se arată că propunerea de metodologie a utilizatorilor reglementează o bază de calcul mult mai clară și mai ușor de aplicat, în legătură directă cu comunicarea publică a operelor muzicale, respectiv veniturile din vânzarea de bilete sau, în lipsa acestora, onorariile artiștilor interpreți, sonorizare și lumini. Se mai arată că baza de calcul și remunerațiile propuse sunt în concordanță cu practica europeană din domeniu, iar procentele propuse sunt mult mai apropiate de realitățile economice actuale, datorate crizei financiare și economice globale,

astfel încât cuantumul acestora permite supraviețuirea organismelor organizatoare de spectacole, susținând astfel și interesul autorilor.

Prin Hotărârea arbitrală din 12 aprilie 2010 având ca obiect forma finală a Metodologiei privind remunerațiile pentru comunicarea publică a operelor muzicale în concerte, spectacole ori manifestări artistice emisă de Corpul de arbitri al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 13 mai 2010, s-au stabilit următoarele:

Completul de arbitraj este legal investit și are competența de a soluționa cererea de arbitraj formulată de reclamanta UCMR-ADA în contradictoriu cu pârâtele ARCUB, APOSR și PMB - Direcția cultură în vederea stabilirii formei finale a Metodologiei privind remunerațiile pentru comunicarea publică a operelor muzicale în concerte, spectacole ori manifestări artistice, în temeiul prevederilor art. 131² din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

În prealabil, se constată că titlul metodologiei, propus de părți, nu este adecvat conținutului negocierilor și medierii prin arbitraj, de stabilire a remunerațiilor cuvenite titularilor de drepturi patrimoniale de autor de opere muzicale pentru comunicarea publică a operelor muzicale în concerte, "spectacole ori manifestări artistice.

În consecință, titlul metodologiei va fi următorul: "Metodologie privind remunerațiile pentru comunicarea publică a operelor muzicale în concerte, spectacole ori manifestări artistice".

Completul constată următoarele elemente de dezacord dintre părți:

1. Privitor la licențele pentru folosirea operelor muzicale, părțile propun rezolvări cu nuanțări diferite, sens în care completul decide următoarele:

Autorizația licență neexclusivă încheiată cu organismul de gestiune colectivă a drepturilor autorilor de opere muzicale conferă utilizatorului dreptul de a utiliza opere muzicale, prin comunicare publică pe teritoriul României, fiind utilizator persoana fizică sau juridică ce organizează concerte, spectacole ori manifestări artistice în cadrul cărora sunt utilizate opere muzicale. În cazul în care activitățile de organizare a unui concert, spectacol ori a unei manifestări artistice se realizează de două sau mai multe persoane, acestea răspund solidar pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute de prezenta metodologie.

În vederea obținerii licenței, persoana interesată trebuie să solicite organismului de gestiune colectivă eliberarea acesteia cu cel puțin 10 zile înainte de data la care urmează a avea loc concertul, spectacolul ori manifestarea artistică.

2. Privitor la remunerațiile pentru autorii operelor muzicale, completul de arbitraj va ține seama de necesitatea încurajării serviciilor de comunicare publică a operelor muzicale în concerte, spectacole sau manifestări artistice și a evitării situației inechitabile în care un posibil utilizator ar datora titularilor de drepturi sume mai mari decât cele încasate. De asemenea, s-a urmărit asigurarea unui echilibru între interesul publicului de a avea acces la concerte, spectacole sau manifestări artistice în condiții facile și rezonabile, prin încurajarea dezvoltării investițiilor în acest domeniu, și interesul creatorilor de a fi remunerați pentru utilizarea operelor lor.

Remunerația datorată de utilizatori pentru comunicarea publică a operelor muzicale în concerte, spectacole sau manifestări artistice se calculează potrivit valorilor procentuale stabilite în tabel, dar nu mai puțin decât remunerațiile minime cuprinse în același tabel.

Remunerația stabilită se plătește de către utilizatori în termen de maximum 45 de zile de la data desfășurării spectacolului, concertului sau manifestării artistice. În cazul discotecilor, remunerația se plătește lunar până la data de 25 a lunii următoare.

În cazul întârzierii plății remunerației, utilizatorii datorează penalități de 0,2%/zi de întârziere.

3. Privitor la baza de calcul al remunerațiilor procentuale, se decide că aceasta este formată din veniturile utilizatorului, mai puțin TVA și alte taxe, cum sunt: vânzarea de bilete pentru spectacol, concert ori manifestarea artistică, publicitatea ocazionată de acestea, sumele convenite utilizatorului pentru radiodifuzarea spectacolului, concertului ori manifestării artistice, sponsorizările primite pentru spectacol, concert ori manifestare artistică, alocațiile sau alte finanțări bugetare destinate subvenționării prețului билетelor spectacolului, concertului ori manifestării artistice, consumații generate de spectacol, concert ori manifestarea artistică. În cazul în care nu se realizează venituri din organizarea concertului, spectacolului ori manifestării artistice, se va avea în vedere bugetul de cheltuieli, compus din cheltuielile efectuate de utilizator, cum sunt: cheltuieli cu onorariile, cazarea, transportul artiștilor interpreți, al organizatorilor și al colaboratorilor, cheltuieli pentru locația spațiului de desfășurare, cheltuieli de sonorizare, cheltuieli de publicitate și promoție, cheltuieli de regie și orice alte cheltuieli necesare desfășurării spectacolului, concertului sau manifestării artistice.

4. Privitor la informațiile ce trebuie comunicate organismului de gestiune colectivă pentru autorizarea utilizării, este de esența gestiunii colective ca utilizatorii să transmită ulterior utilizării către organismul de gestiune colectivă informații privind operele utilizate, în scopul remunerării corespunzătoare a titularilor de drepturi, în conformitate cu prevederile art. 130 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare. Utilizatorii sunt obligați ca, în termen de 25 de zile de la data desfășurării spectacolului, concertului ori manifestării artistice, să depună la sediul organismului de gestiune colectivă un raport cuprinzând datele de identificare și de contact ale utilizatorului: numele, prenumele și calitatea reprezentantului utilizatorului, denumirea și data spectacolului, concertului sau manifestării artistice, locul în care s-a desfășurat concertul, spectacolul ori manifestarea artistică, denumirea, autorii și durata operelor muzicale utilizate și interpreții acestora sau, după caz, formațiile, baza de calcul al remunerației. Pentru cluburi, utilizatorii vor depune la sediul organismului de gestiune colectivă un raport lunar pentru luna precedentă, cuprinzând pentru fiecare punct de lucru: datele de identificare și de contact ale utilizatorului, numele, prenumele și calitatea reprezentantului utilizatorului, denumirea și adresa punctului de lucru, numărul de spectacole (zile) în care au fost comunicate public opere muzicale, denumirea și data fiecărui eveniment (spectacol, concert ori manifestare artistică), denumirea, autorii și durata operelor muzicale utilizate și interpreții acestora sau, după caz, formațiile, pentru fiecare eveniment (spectacol, concert ori manifestare artistică). Pentru activitatea de discotecă, utilizatorii vor depune la sediul organismului de gestiune colectivă un raport lunar pentru luna precedentă, cuprinzând pentru fiecare punct de lucru: datele de identificare și de contact ale utilizatorului, numele, prenumele și calitatea reprezentantului utilizatorului, denumirea și adresa punctului de lucru, numărul de spectacole (zile) în care au fost comunicate public opere muzicale. Raportul se depune la sediul organismului de gestiune colectivă până la data de 15 a lunii pentru luna încheiată.

Prin spectacol sau zi de spectacol se înțelege intervalul de 24 de ore, precum și orice fracțiune din acesta, înăuntrul căruia se desfășoară activitate de spectacol, concert sau discotecă, chiar dacă programul respectiv cuprinde timpi din două zile calendaristice consecutive.

Fiecare raport va fi ștampilat și semnat de reprezentantul legal al utilizatorului și va include declarația pe propria răspundere a reprezentantului legal al utilizatorului că datele cuprinse în raport sunt complete și corecte.

La raport va fi anexată, în cazul concertelor, spectacolelor, evenimentelor muzicale cu vânzare de bilete, altele decât cluburile și discotecile, o copie a decontului privind veniturile obținute din vânzarea de bilete, astfel cum a fost înregistrat la autoritățile competente.

5. Privitor la controlul exercitat de organismul de gestiune colectivă, acesta poate monitoriza, prin reprezentanți împuterniciți în acest sens, utilizarea operelor muzicale, accesul acestora fiindu-le permis în mod liber în orice spațiu de utilizare a muzicii, în baza unei delegații speciale. Reprezentanții organismului de gestiune colectivă pot utiliza echipamente de înregistrare audio și/sau video portabile în spațiile în care sunt utilizate operele muzicale, cu acordul utilizatorului, înregistrările astfel efectuate făcând dovada deplină a utilizării operelor muzicale.

Împotriva acestei hotărâri arbitrale au formulat apel în cadrul termenului legal apelantele Centrul de Proiecte Culturale al Municipiului București - ARCUB, Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România - Asociația pentru Drepturi de Autor, Asociația Producătorilor și Organizatorilor de Spectacole din România și Primăria Municipiului București prin Direcția Cultură.

I. Prin apelul formulat de apelanta Centrul de Proiecte Culturale al Municipiului București - ARCUB, se solicită modificarea în parte a Hotărârii arbitrale din 12 aprilie 2010 având ca obiect forma finală a Metodologiei privind remunerațiile pentru comunicarea publică a operelor muzicale în concerte, spectacole ori manifestări artistice (în continuare Hotărârea arbitrală - Anexa 1), și pe cale de consecință modificarea în parte a Metodologiei publicate în conformitate cu Hotărârea arbitrală, conform celor de mai jos, în baza art. 131² alin. (9) din Legea nr. 8/1996.

În motivarea apelului, s-au arătat următoarele:

I. "Baza de calcul" - formulare imprecisă și care permite interpretări subiective

Formularea art. 5 teza A nu este clară, întrucât nu stabilește din ce anume trebuie să provină veniturile. Fraza "veniturile obținute de utilizator" trebuie așadar completată cu precizarea "din comunicarea publică a operelor muzicale", pentru a nu lăsa loc la interpretări eronate. Această completare se coroborează cu teza B a art. 5, unde e precizat: "în cazul în care nu se realizează venituri din organizarea concertului, spectacolului sau manifestării artistice".

De asemenea, arbitrii au stabilit o bază de calcul imprecisă, lăsând loc la interpretări subiective. Astfel, consideră că trebuie eliminată sintagma "cum sunt": "Veniturile, [...] cum sunt": din art. 5 teza A. Enumerarea art. 5 din teza A este suficient de acoperitoare pentru orice situație și nu permite interpretări de natură subiectivă.

De asemenea, solicită eliminarea art. 5 lit. e) "alocațiile sau alte finanțări bugetare destinate subvenționării prețului biletelor spectacolului, concertului ori manifestării artistice", întrucât aceste alocații nu vor fi niciodată venituri obținute de utilizator din

organizarea evenimentului muzical, ci vor fi întotdeauna sume provenind de la bugetul de stat, destinate în prealabil organizării ulterioare a unor evenimente muzicale.

Apelanta arată că teza B a art. 5 este la fel de neclară. Solicită eliminarea sintagmei "cum sunt" "[...] cheltuielilor efectuate de utilizator, cum sunt:".

De asemenea, solicită completarea frazei de la art. 5 teza B: "bugetul de cheltuieli este compus din totalitatea cheltuielilor efectuate de utilizator, cum sunt:", după cum urmează: "Bugetul de cheltuieli este compus din totalitatea cheltuielilor efectuate de utilizator pentru comunicarea publică a operelor muzicale: [...]."

Solicită înlăturarea din partea finală a art. 5 teza B a frazei: "[...], cheltuieli de publicitate și promoție, cheltuieli de regie și orice alte cheltuieli necesare desfășurării spectacolului, concertului sau manifestării artistice", aceasta devenind inutilă prin completarea frazei din paragraful anterior.

II. Alte lipsuri ale Hotărârii arbitrale

Arbitrii nu au analizat și nici soluționat în vreun fel mai multe din propunerile apelantei. În speță, nu au analizat solicitările de acordare a unei reduceri în cazul în care (i) se promovează cultura locală sau (ii) se respectă întru totul metodologia. Aceste reduceri sunt acordate în practica europeană, așa cum a fost probat în cursul arbitrajului și cum va rezulta din probatoriul din prezenta cauză.

De asemenea, arbitrii nu au analizat formularele simplificate propuse de apelantă pentru solicitarea și obținerea unei autorizații - licența neexclusivă (texte propuse în anexele 2 și 3). Aceste propuneri preîntâmpina practica de până acum de încheiere a unui contract impus unilateral de UCMR-ADA, cu multiple clauze-tip, inclusiv penalități de 50.000 lei indiferent de valoarea datorată către UCMR-ADA.

În sensul celor de mai sus, apelanta ARCUB a făcut următoarele propuneri:

Solicită introducerea următoarelor alineate distincte în cadrul articolelor de mai jos:

- Art. 3:

"(2) Formularele de solicitare și de acordare a autorizației licență neexclusivă se află în anexele nr. 1 și 2 ale prezentei metodologii."

- Art. 10:

"(1) Pentru utilizările prevăzute în tabelele de mai jos, utilizatorii care încheie autorizație licență neexclusivă în condițiile art. 1 și își îndeplinesc la termen obligațiile de plată și raportare, conform prezentei metodologii, beneficiază de o reducere de 20% a remunerației datorate pentru acel spectacol, concert sau eveniment muzical.

(2) Conform practicii europene, pentru concertele, spectacolele sau evenimentele muzicale prin care se promovează cultura locală sau națională, organizatorii beneficiază de o reducere suplimentară de 10% a remunerației datorate pentru acel spectacol, concert sau eveniment muzical."

De asemenea, ARCUB a solicitat ținerea unei evidențe și transmiterea acesteia către utilizatorii care au plătit remunerațiile. Această solicitare este similară cu mai multe clauze din metodologie, în care solicitanții trebuie să transmită către UCMR-ADA rapoarte cu multiple informații. Ca urmare, s-ar obține un echilibru rezonabil, printr-un mecanism transparent de informare a utilizatorului care plătește cu privire la alocarea făcută efectiv din sumele vărsate.

Solicită așadar introducerea unui alineat distinct:

- Art. 8:

"(8) La solicitarea utilizatorului, UCMR-ADA va transmite un raport scris la sfârșitul anului în care a avut încasarea remunerațiilor pentru comunicarea publică a operelor muzicale, la sediul utilizatorului, conținând informații cu privire la modul și proporția alocării remunerațiilor colectate de la utilizatorul respectiv."

De asemenea, tabelul de la art. 4 din textul metodologiei este incomplet și generator de confuzii.

De exemplu, în antetul primei coloane trebuia specificat: "Tipul concertului/spectacolului/manifestării artistice".

Mai departe, în coloana a treia, la pct. 10 și 11, trebuie descrisă complet remunerația minimă: "500 lei/concert/spectacol/manifestare artistică". În caz contrar, spre exemplu în cazul unei manifestări artistice încadrate la pct. 10 "Concerte, spectacole sau manifestări artistice cu caracter festiv", care prevede în program 3 concerte, nu se poate calcula precis remunerația minimă a aceluși eveniment. Poate fi vorba:

- de 1 eveniment artistic x 500 lei, rezultă remunerație minimă de 500 lei;
- de 3 concerte x 500 lei/concert, rezultă remunerație minimă de 1.500 lei;
- de 1 eveniment artistic și 3 concerte, rezultă remunerație minimă de 2.000 lei.

Se arată că actuala formă de licență impusă de UCMR-ADA (anexa 4) nu corespunde cu prevederile metodologiei. În speță, două încălcări sunt evidente:

- în art. 16 se impun fără niciun temei legal daune către UCMR-ADA, reprezentând triplul remunerațiilor ce s-ar fi convenit pentru comunicarea publică, în cazul comunicării de opere muzicale fără autorizație licență neexclusivă.

- în chiar titlul autorizației se specifică: "valabilă numai însoțită de documentele de plată ale remunerațiilor scadente". Or, niciun temei legal nu exista să condiționeze acordarea autorizației licență neexclusivă de plată remunerației.

Față de aceste abuzuri, pentru prevenirea lor ulterioară și exercitarea cu bună-credință a relației utilizatori - UCMR-ADA, se solicită instanței să se pronunțe dacă UCMR-ADA poate impune un formular tipizat în vederea încheierii autorizației licență neexclusivă sau există doar câteva elemente obligatorii, iar alte detalii cum ar fi daune, penalități etc. putând fi doar negociate, nu impuse.

În drept, au fost invocate prevederile art. 131¹, art. 131² din Legea nr. 8/1996 privind drepturile de autor și drepturile conexe.

În motivarea cererii de apel formulate de apelanta Primăria Municipiului București, prin Direcția cultură, se arată următoarele:

I. "Baza de calcul" - formulare imprecisă și care permite interpretări subiective

Formularul art. 5 teza A nu este clară, întrucât nu stabilește din ce anume trebuie să provină veniturile. Fraza "veniturile obținute de utilizator" trebuie așadar completată cu precizarea "din comunicarea publică a operelor muzicale", pentru a nu lăsa loc la interpretări eronate și solicitări de sume de bani care nu au nicio legătură cu comunicarea publică (e.g. sume obținute din activități în care nu s-a comunicat nicio operă muzicală).

Această completare se coroborează cu teza B a art. 5, unde e precizat: "în cazul în care nu se realizează venituri din organizarea concertului, spectacolului sau manifestării artistice".

De asemenea, arbitrii au stabilit o bază de calcul imprecisă, lăsând loc la interpretări subiective. Astfel, consideră că trebuie eliminată sintagma "cum sunt": "Veniturile, [...] cum sunt:" din art. 5 teza A. Enumerarea din art. 5 teza A este suficient de acoperitoare pentru orice situație și nu permite interpretări de natură subiectivă.

De asemenea, solicită eliminarea art. 5 lit. e) "alocațiile sau alte finanțări bugetare destinate subvenționării prețului biletelor spectacolului, concertului ori manifestării artistice", întrucât aceste alocații nu vor fi niciodată venituri obținute de utilizator din organizarea evenimentului muzical, ci vor fi întotdeauna sume provenind de la bugetul de stat, destinate în prealabil organizării ulterioare a unor evenimente muzicale.

Teza B a art. 5 este la fel de neclară. Solicită eliminarea sintagmei "cum sunt:" "[...] cheltuielilor efectuate de utilizator, cum sunt:".

De asemenea, solicită completarea frazei de la art. 5 teza B:

"Bugetul de cheltuieli este compus din totalitatea cheltuielilor efectuate de utilizator, cum sunt:" după cum urmează: "Bugetul de cheltuieli este compus din totalitatea cheltuielilor efectuate de utilizator pentru comunicarea publică a operelor muzicale: [...]."

Solicită înlăturarea din partea finală a art. 5 teza B a frazei:

"[...], cheltuieli de publicitate și promoție, cheltuieli de regie și orice alte cheltuieli necesare desfășurării spectacolului, concertului sau manifestării artistice", aceasta devenind inutilă prin completarea frazei din paragraful anterior.

II. Alte lipsuri ale Hotărârii arbitrale

Arbitrii nu au analizat și nici soluționat în vreun fel mai multe din propunerile apelantei. În speță, nu au analizat solicitările de acordare a unei reduceri în cazul în care (i) se promovează cultura locală sau (ii) se respectă întru totul metodologia. Aceste reduceri sunt acordate în practica europeană, așa cum a fost probat în cursul arbitrajului și cum va rezulta din probatoriul din prezenta cauză.

De asemenea, arbitrii nu au analizat formularele simplificate propuse de apelantă pentru solicitarea și obținerea unei autorizații licență neexclusivă (texte propuse în anexele 2 și 3). Aceste propuneri preîntâmpină practica de până acum de încheiere a unui contract impus unilateral de UCMR-ADA, cu multiple clauze-tip, inclusiv penalități de 50.000 lei indiferent de valoarea datorată către UCMR-ADA.

În sensul celor de mai sus, apelanta Primăria Municipiului București prin Direcția Cultură, a făcut următoarele propuneri:

Solicită introducerea următoarelor aliniate distincte în cadrul articolelor de mai jos:

- Art. 3:

"(2) Formularele de solicitare și de acordare a autorizației licență neexclusivă se află în anexele 1 și 2 ale prezentei metodologii."

- Art. 10:

"(1) Pentru utilizările prevăzute în tabelele de mai jos, utilizatorii care încheie autorizație licență neexclusivă în condițiile art. 1, și își îndeplinesc la termen obligațiile de plată și raportare, conform prezentei metodologii, beneficiază de o reducere de 20% a remunerației datorate pentru acel spectacol, concert sau eveniment muzical.

(2) Conform practicii europene, pentru concertele, spectacolele sau evenimentele muzicale prin care se promovează cultura locală sau națională, organizatorii beneficiază de o reducere suplimentară de 10% a remunerației datorate pentru acel spectacol, concert sau eveniment muzical."

De asemenea, s-a solicitat ținerea unei evidențe și transmiterea acesteia către utilizatorii care au plătit remunerațiile. Această solicitare este similară cu mai multe clauze din metodologie, în care solicitanții trebuie să transmită către UCMR-ADA rapoarte cu multiple informații. Ca urmare, s-ar obține un echilibru rezonabil, printr-un

mecanism transparent de informare a utilizatorului care plătește cu privire la alocarea făcută efectiv din sumele vărsate.

Solicită așadar introducerea unui aliniat distinct:

- Art. 8:

"(8) La solicitarea utilizatorului, UCMR-ADA va transmite un raport scris la sfârșitul anului în care a avut încasarea remunerațiilor pentru comunicarea publică a operelor muzicale, la sediul utilizatorului, conținând informații cu privire la modul și proporția alocării remunerațiilor colectate de la utilizatorul respectiv."

De asemenea, tabelul de la art. 4 din textul metodologiei este incomplet și generator de confuzii.

De exemplu, în antetul primei coloane trebuia specificat: "Tipul concertului/spectacolului/manifestării artistice".

Mai departe, în coloana a treia, la pct. 10 și 11, trebuie descrisă complet remunerația minimă: "500 lei/concert/spectacol/manifestare artistică". În caz contrar, spre exemplu, în cazul unei manifestări artistice încadrate la pct. 10 "Concerte, spectacole sau manifestări artistice cu caracter festiv", care prevede în program 3 concerte, nu se poate calcula precis remunerația minimă a aceluia eveniment. Poate fi vorba:

- de 1 eveniment artistic x 500 lei, rezultă remunerație minimă de 500 lei;
- de 3 concerte x 500 lei/concert, rezultă remunerație minimă de 1.500 lei;
- de 1 eveniment artistic și 3 concerte, rezultă remunerație minimă de 2.000 lei.

Se arată că actuala formă de licență impusă de UCMR-ADA (anexa 4) nu corespunde cu prevederile metodologiei. În speță, două încălcări sunt evidente:

- în art. 16 se impun fără niciun temei legal daune către UCMR-ADA, reprezentând triplul remunerațiilor ce s-ar fi convenit pentru comunicarea publică, în cazul comunicării de opere muzicale fără autorizație licență neexclusivă.

- în chiar titlul autorizației se specifică: valabilă numai însoțită de documentele de plată ale remunerațiilor scadente. Or, niciun temei legal nu există să condiționeze acordarea autorizației licență neexclusivă de plata remunerației.

Față de aceste abuzuri, pentru prevenirea lor ulterioară și exercitarea cu bună-credință a relației utilizatori - UCMR-ADA, se solicită instanței să se pronunțe dacă UCMR-ADA poate impune un formular tipizat în vederea încheierii autorizației licență neexclusivă sau există doar câteva elemente obligatorii, iar alte detalii cum ar fi daune, penalități etc. putând fi doar negociate, nu impuse.

În drept, au fost invocate prevederile art. 131¹, art. 131² din Legea nr. 8/1996 privind drepturile de autor și drepturile conexe.

Prin apelul formulat de apelanta Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România - Asociația pentru Drepturi de Autor, se solicită admiterea apelului, modificarea în parte a hotărârii arbitrale, modificarea în parte a metodologiilor a căror formă a fost stabilită prin Hotărârea arbitrală din 12 aprilie 2010, publicată prin Decizia președintelui Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 189/2010, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 3 mai 2010.

Se solicită modificarea hotărârii arbitrale apelate, după cum urmează:

- modificarea tabelului conform celor arătate în cererea de apel;
- modificarea art. 5 alin. (1) pct. A în sensul că baza de calcul al remunerațiilor o reprezintă: "veniturile obținute de utilizator din activitatea în cadrul căreia sunt comunicate public opere muzicale, cum ar fi veniturile din: ..."

- modificarea art. 5 alin. (1) pct. A lit. e) în sensul că din baza de calcul al remunerațiilor fac parte și veniturile din "alocațiile sau alte finanțări bugetare";
- modificarea art. 7 alin. (1) lit. e) în sensul de a avea următorul conținut: "e) denumirea, autorii și durata de utilizare a fiecărei opere muzicale utilizate și interpretării acestora sau, după caz, formațiile, pentru fiecare eveniment (spectacol, concert ori manifestare artistică)";
- modificarea art. 7 alin. (2) lit. f) în sensul de a avea următorul conținut: "f) denumirea, autorii și durata de utilizare a fiecărei opere muzicale utilizate și interpretării acestora sau, după caz, formațiile, pentru fiecare eveniment (spectacol, concert ori manifestare artistică)";
- modificarea art. 8 în sensul că: "Organismul de gestiune colectivă poate monitoriza, prin reprezentanți împuterniciți în acest sens, utilizarea operelor muzicale, accesul acestora fiind permis în mod liber în orice spațiu de utilizare a muzicii, în baza unei delegații speciale. Pentru realizarea monitorizării reprezentanții organismului de gestiune colectivă pot utiliza echipamente de înregistrare audio și/sau video portabile în spațiile în care sunt utilizate operele muzicale, fără a fi necesară o autorizare prealabilă a utilizatorului și fără plată, înregistrările astfel efectuate făcând dovada deplină a utilizării operelor muzicale."

În motivarea apelului, s-au arătat următoarele:

1. Hotărârea arbitrală, în ceea ce privește remunerațiile procentuale, a fost dată cu încălcarea art. 131² din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit Hotărârii arbitrale, în mod netemeinic și nelegal, completul de arbitraj a stabilit la art. 4 din metodologie un nivel diminuat al remunerațiilor procentuale pentru următoarele considerente:

- "necesitatea încurajării serviciilor de comunicare publică a operelor muzicale în concerte, spectacole sau manifestări artistice";
- "evitarea situației inechitabile în care un posibil utilizator ar datora titularilor de drepturi sume mai mari decât cele încasate";
- "asigurarea unui echilibru între interesul publicului de a avea acces la concerte, spectacole sau manifestări artistice";
- "încurajarea dezvoltării investițiilor în acest domeniu";
- "interesul creatorilor de a fi remunerați pentru utilizarea operelor lor".

Se arată că niciunul din criteriile (considerentele) reținute de completul de arbitraj pentru a stabili remunerații procentuale nu se regăsește printre criteriile prevăzute în mod expres de lege.

Ignorând criteriile prevăzute de lege și în mod special practica europeană, inclusiv cea din România, completul de arbitraj a redus remunerațiile procentuale prevăzute de metodologie față de cele practicate în România în perioada 1999-2010 și față de cele practicate la nivel european.

Cu toate că UCMR-ADA a invocat atât practica din România, cât și din celelalte țări ale Uniunii Europene, instanța a neglijat acest criteriu legal și a reținut exclusiv alte criterii decât cele prevăzute în lege pentru a justifica diminuarea remunerațiilor procentuale.

Hotărârea arbitrală și astfel diminuarea remunerațiilor procentuale este nelegală, fiind dată cu încălcarea art. 131² din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

În plus, în mod cu totul și cu totul surprinzător, pentru a pronunța hotărârea apelată și pentru a stabili forma finală a metodologiei, completul de arbitraj invoca "interesul creatorilor de a fi remunerați pentru utilizarea operelor lor" pentru a justifica diminuarea unui drept la remunerație recunoscut prin lege și prin Convenția de la Berna ratificată de România prin Legea nr. 77/1998.

Se arată că remunerația reprezintă un drept al autorilor și nu un simplu interes al acestora. Dreptul patrimonial de autor este un drept de proprietate privată, recunoscut și garantat și prin art. 44 din Constituția României. Dreptul patrimonial de autor, ca orice alt drept de proprietate privată, nu poate fi restrâns decât în condiții exprese și speciale.

Contrar dispozițiilor constituționale, ale Convenției de la Berna, ratificată de România prin Legea nr. 77/1998, și ale art. 1 din Primul protocol adițional la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, Hotărârea arbitrală reține în mod nelegal că autorii au interes la remunerație.

În realitate legea recunoaște autorilor un drept și nu un interes la remunerație.

Mai mult, completul de arbitraj a diminuat dreptul autorilor la remunerație prevăzut atât de Hotărârea Guvernului nr. 769/1999 anexa 3, dar și de titlul II al metodologiei publicate prin Decizia președintelui Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 365/2006, precum și față de remunerațiile practicate în celelalte state membre ale Uniunii Europene.

Procedând astfel, prin diminuarea remunerațiilor procentuale, Hotărârea arbitrală încalcă dreptul de proprietate al autorilor, precum și prevederile legale.

Având în vedere că prin Hotărârea arbitrală apelată ce a stabilit remunerațiile cuprinse în tabelul de la art. 4 din metodologie s-au încălcat prevederile art. 131² din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, solicită admiterea apelului, modificarea art. 4 al metodologiei în sensul modificării remunerațiilor procentuale din tabel, conform celor indicate în cererea de apel.

Hotărârea arbitrală în mod nelegal și netemeinic, cu încălcarea drepturilor patrimoniale de autor și prejudicierea titularilor acestora, contrar practicii europene a introdus în metodologie noi "modalități" de utilizare a operelor muzicale pentru care a prevăzut remunerații minime procentuale ce avantajează anumite categorii de utilizatori, drept pentru care solicită eliminarea acestor "modalități" de utilizare din tabel. Comunicarea publică a operelor muzicale ce ar fi fost inclusă în aceste "modalități" este deja cuprinsă în celelalte tipuri de utilizare specificate în celelalte puncte ale tabelului.

2. Hotărârea este nelegală și cu privire la unele dispoziții ale art. 5.

Hotărârea este dată cu încălcarea dispozițiilor art. 131¹ alin. (2) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit acestei dispoziții legale, baza de calcul al remunerațiilor procentuale o constituie "veniturile obținute de utilizatori din activitatea în cadrul căreia se utilizează repertoriul, cum ar fi: radiodifuzare, retransmitere prin cablu sau comunicare publică".

Metodologia menționează cu caracter exemplificativ categoriile de venituri ce fac parte din baza de calcul al remunerației.

Cu toate acestea, pentru veniturile din alocații sau subvenții bugetare, cu încălcarea dispoziției legale mai sus menționate, limitează în mod nelegal baza de calcul pentru această categorie de venituri numai la alocațiile sau alte finanțări bugetare prin care se subvenționează prețul biletului.

Metodologia contravine astfel dispozițiilor legale și în plus afectează mediul concurențial dintre utilizatorii de opere muzicale care nu primesc alocații sau alte finanțări bugetare și utilizatorii care primesc astfel de finanțări sau alocații pentru finanțarea și asigurarea desfășurării activității de spectacole, dar fără ca prin aceasta să se realizeze o subvenționare a prețului biletelor de spectacol.

Astfel, prima categorie de utilizatori va plăti remunerații la întregul volum al veniturilor, în timp ce a doua categorie de utilizatori va fi exceptată de la plata unei părți a remunerației prin fragmentarea bazei de calcul ca urmare a excluderii nelegale a veniturilor din alocații sau finanțări bugetare pentru susținerea activității de spectacole, concerte ori alte manifestări artistice a utilizatorului, dar care nu sunt destinate subvenționării prețului biletelor.

În concluzie, în mod nelegal prin Hotărârea arbitrală a fost realizată o fragmentare a bazei de calcul a remunerației atunci când veniturile aferente activității în cadrul căreia sunt comunicate public opere muzicale provin din alocații sau alte finanțări bugetare. O astfel de fragmentare nu este prevăzută și permisă de lege.

Tot în mod nelegal la art. 5 alin. (1) pct. A din Hotărârea arbitrală definește noțiunea de bază de calcul, respectiv venituri, într-un alt sens decât cel prevăzut de lege.

Astfel, art. 131¹ alin. (2) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare prevede, fără excepție ca remunerațiile procentuale se raportează la "veniturile obținute de utilizatori din activitatea în cadrul căreia se utilizează repertoriul".

Noțiunea de venituri este reglementată prin legea contabilității și prin alte norme legale financiar-contabile. O parte a taxelor, așa cum este TVA, potrivit actualelor dispoziții legale nu reprezintă venituri. Nu aceeași este situația pentru alte taxe și impozite. Astfel, anumite taxe și impozite reprezintă obligații ale contribuabilului, calculate prin raportare la venituri, fără însă ca prin plata acestora să se diminueze venitul contribuabilului.

Astfel, taxele asupra imobilelor sau autoturismelor utilizatorului plătite de către acesta nu diminuează venitul înregistrat potrivit normelor contabile, ci diminuează profitul acestuia.

În concluzie, contrar dispozițiilor legale, Hotărârea arbitrală fragmentează baza de calcul a remunerațiilor, se substituie legiuitorului și adaugă la lege o nouă noțiune a veniturilor.

Pentru aceste motive solicită modificarea art. 5 alin. (1) pct. A în sensul că baza de calcul a remunerațiilor o reprezintă: "veniturile obținute de utilizator din activitatea în cadrul căreia sunt comunicate public opere muzicale, cum ar fi veniturile din: ..." astfel cum prevede art. 131¹ alin. (2) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

3. Hotărârea este nelegală și cu privire la unele dispoziții ale art. 7.

Potrivit art. 130 lit. h) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu art. 127 lit. f) și art. 134 alin. (2) lit. d) din aceeași lege, utilizatorii au obligația de a comunica organismelor de gestiune colectivă durata reală de utilizare a fiecărei opere muzicale.

Durata reală de utilizare nu coincide în mod obligatoriu cu durata operei muzicale. Utilizarea unei opere poate să fie integrală, parțială sau multiplă, aspect ce prezintă relevanța asupra repartizării remunerațiilor către titularii de drepturi de autor.

Pentru acest motiv, este nelegală și netemeinică omiterea de la art. 7 lit. e) a obligației utilizatorului de a comunica durata reală de utilizare a fiecărei opere muzicale și menționarea doar a obligației de a comunica durata operelor muzicale.

Pentru acest motiv este necesar să fie comunicată în raport durata reală de utilizare a fiecărei opere muzicale astfel încât UCMR-ADA să poată repartiza remunerațiile colectate proporțional cu durata de utilizare a operelor muzicale și nu cu durata operei, drept pentru care solicită modificarea art. 7 alin. (1) lit. e) din metodologie în sensul de a avea următorul conținut:

"e) denumirea, autorii și durata de utilizare a fiecărei opere muzicale utilizate și interpretii acestora sau, după caz, formațiile;"

Pentru aceleași motive solicită și modificarea art. 7 alin. (2) lit. f) în sensul de a avea următorul conținut: "f) denumirea, autorii și durata de utilizare a fiecărei opere muzicale utilizate și interpretii acestora sau, după caz, formațiile, pentru fiecare eveniment (spectacol, concert ori manifestare artistică)".

4. Hotărârea este dată cu încălcarea art. 37 alin. (2) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

Contrar dispoziției exprese a legiuitorului, Hotărârea arbitrală, prin art. 8 al metodologiei, limitează și condiționează monitorizarea activității de utilizare a operelor muzicale de acordul prealabil al utilizatorului. Astfel, pentru a monitoriza activitatea de comunicare publică a operelor muzicale cu ajutorul echipamentelor de înregistrare audio/video, singura cu relevanță în astfel de situații, metodologia impune organismului de gestiune colectivă să obțină acordul prealabil al utilizatorului.

Potrivit art. 37 alin. (2) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, "pentru supravegherea utilizării repertoriului propriu de către terți, organismele de gestiune colectivă pot monitoriza prin orice mijloace activitatea utilizatorilor, fără a fi necesară autorizarea acestora și fără plată".

Pentru aceste motive solicită modificarea art. 8 din metodologie în sensul că:

"Organismul de gestiune colectivă poate monitoriza, prin reprezentanți împuterniciți în acest sens, utilizarea operelor muzicale, accesul acestora fiind permis în mod liber în orice spațiu de utilizare a muzicii, în baza unei delegații speciale. Pentru realizarea monitorizării reprezentanții organismului de gestiune colectivă pot utiliza echipamente de înregistrare audio și/sau video portabile în spațiile în care sunt utilizate operele muzicale, fără a fi necesară o autorizare prealabilă a utilizatorului și fără plată, înregistrările astfel efectuate făcând dovada deplină a utilizării operelor muzicale."

În drept, au fost invocate dispozițiile Legii nr. 8/1996, cu modificările ulterioare, ale Convenției de la Berna ratificată de România prin Legea nr. 77/1998, ale art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ale art. 282 și următoarele din Codul de procedură civilă și pe toate celelalte prevederi legale incidente în cauză.

Prin apelul formulat de apelanta Asociația Producătorilor și Organizatorilor de Evenimente din România (APOSR), se solicită admiterea apelului și modificarea în parte a Hotărârii arbitrale.

În motivarea cererii de apel, se arată următoarele:

Apelanta invocă ineficacitatea unora dintre dispozițiile hotărârii, precum și faptul că altele sunt în defavoarea utilizatorilor, fiind susceptibile de a genera venituri nejustificate titularilor de drepturi.

Se arată că este oportună introducerea unei mențiuni legale în cuprinsul metodologiei, în sensul că aceasta produce efecte numai pentru operele muzicale purtătoare de drepturi; operele folclorice sau cele ale căror autori au decedat cu peste 70 de ani în urmă ori cu autori necunoscuți nu trebuie să facă obiectul prezentei metodologii. Plata nediscriminatorie pentru utilizarea oricăror opere muzicale ar genera o redevență nedatorată în beneficiul unor titulari de drepturi care nu pot fi identificați de către utilizatori.

Se arată următoarele critici:

(i) definiția utilizatorului este de natură a crea confuzii, trebuind să fie lămurită.

Astfel, art. 2 alin. (2) reglementează situația în care un eveniment este organizat de două sau mai multe persoane, stabilind că acestea răspund solidar. Criticile vizează atât aspecte de legalitate, cât și de redactare a acestui text.

Se arată că este organizator acea persoană care își asumă responsabilitatea de a organiza, urmând să furnizeze resursele pe baza cărora acel eveniment se poate realiza. Definiția este dată prin analogie cu un alt text legal, respectiv cel referitor la drepturile producătorilor.

În lipsa unor dispoziții exprese, apelanta consideră că raportarea se poate face la acest text legal, organizator al concertului sau al evenimentului fiind acea persoană care furnizează resursele organizării, inclusiv dar fără a se limita, la responsabilitatea asumată în fața organelor fiscale în ceea ce privește realizarea decontului de bilete. Așadar, numai organizatorului îi revine dubla obligație de a obține licența neexclusivă și de a plăti remunerația, obligație care nu e nici divizibilă și nici transmisibilă.

Se arată că textul este deficitar redactat în sensul stabilirii unei obligații de răspundere în solidar față de obligațiile existente în metodologie, deoarece singurele obligații sunt cele de a obține licența și de a plăti remunerația, iar licența este unică pentru fiecare eveniment. Astfel, textul conține dispoziții care nu pot fi aduse la îndeplinire deoarece sunt contradictorii.

(ii) obținerea licenței neexclusive într-un termen de mai mult de 10 zile înaintea desfășurării evenimentului

Se arată că această prevedere nu este concordantă cu realitățile economice existente în piața de profil la acest moment. Cu alte cuvinte, organizatorul are obligația de a solicita autorizarea cu cel puțin 10 zile înainte de eveniment. În condițiile în care biletele se comercializează până în ziua spectacolului, existând posibilitatea anulării spectacolului înaintea datei de realizare, termenul minim de obținere a licenței trebuie să fie cu cel puțin 3 zile înaintea evenimentului.

Textul metodologiei este deficitar redactat, prevăzând numai obligația de a solicita licența neexclusivă, dar nu și obligația corelativă a UCMR-ADA de a o acorda, ceea ce este de natură a genera abuzuri. Astfel, se consideră oportun ca instanța să constate necesitatea introducerii unei obligații în sarcina UCMR-ADA de a acorda licența de vreme ce aceasta este solicitată fără drept de refuz.

(iii) depășirea cadrului legal prin stabilirea unor penalități de 0,2%

Se arată că hotărârea arbitrală ar trebui să fie rezultatul negocierilor dintre titularii de drepturi și utilizatori, dar apare ca fiind un mijloc de constrângere și îndatorare a utilizatorilor.

Se arată că penalitățile la nivel bugetar sunt de 0,06%, iar uzanța comercială și civilă stabilește penalități de 0,05% până la 0,1% pe zi de întârziere.

Se mai arată că firesc este ca titularii de drepturi să primească dobânda legală pentru nerespectarea dispozițiilor metodologiei, iar nu penalități. Textul legal este deficitar redactat, neprecizând baza la care aceste penalități se aplică și faptul că acestea nu vor depăși sub niciun aspect debitul restant și neachitat al remunerației.

(iv) baza de calcul de la art. 5 cuprinde excesiv venituri ce nu pot fi corelate sau nu au legătură cu comunicarea publică a operelor muzicale.

Art. 5 lit. A trebuie să aibă un caracter limitativ, iar instanța trebuie să statueze acest principiu.

Ținând cont de susținerile UCMR-ADA, noua metodologie ar urma să înlăture prevederile interpretabile din cuprinsul Deciziei nr. 365.

Astfel, categoriile de venituri trebuie prevăzute în mod expres și limitativ, iar aceste venituri trebuie să fie obținute în mod direct din exploatarea operelor muzicale prin comunicare publică. În această lumină, singurele venituri susceptibile a forma baza de calcul la care să se aplice procentul prevăzut în tabel sunt acelea obținute din vânzarea de bilete.

Prevederea referitoare la publicitatea ocazionată este de natură a genera interpretări care să lărgească în mod nejustificat baza de calcul. Consumațiile ocazionate generate de spectacol reprezintă o definiție exagerată, deoarece punerea la dispoziția publicului a posibilității de a efectua consumații ține de confortul oferit de organizator.

Se arată că art. 5 pct. B reprezintă o enumerare liberă și dincolo de limita unui buget de cheltuieli aferent comunicării publice a unor opere muzicale. Se mai arată că baza de calcul poate fi constituită numai din bugetul de cheltuieli aferent onorariilor artiștilor interpreți și închirierii echipamentelor cu care comunicarea publică se realizează în mod efectiv.

(v) remunerații minime

Se arată că introducerea unor remunerații minime obligatorii este de natură a face să dispară în mod efectiv evenimentele cu caracter restrâns. Se subliniază cuantumul exorbitant al acestor remunerații, care pot stabili un nivel prohibitiv sub care niciun organizator nu își va putea desfășura activitatea, restrângând libertatea economică.

Se formulează și o critică referitoare la aplicabilitatea dispozițiilor metodologiei prin raportare la dispozițiile Legii nr. 8/1996.

Existența contractelor directe dintre utilizatori și titularii de drepturi nu a fost avută în vedere nici de Decizia nr. 365 din 2006, nici de prezenta hotărâre.

Astfel, nicio dispoziție legală nu interzice titularilor de drepturi să își cedeze drepturile patrimoniale deținute direct către utilizatori, fiind absurdă interpretarea textului legal ca impunând gestiunea obligatorie față de drepturile dobândite.

Se arată că drepturile patrimoniale de autor sunt o formă de proprietate și impunerea unei forme de gestiune, în cazul unui refuz de a fi gestionate colectiv, este o atingere adusă art. 136 alin. (5) din Constituție.

În cazul în care un titular de drepturi cedează drepturile către utilizatori, plata unei remunerații către UCMR-ADA, din care acest organism de gestiune colectivă poate să își oprească un comision de gestiune pentru ca apoi să returneze parțial remunerația, apare ca o îmbogățire fără justă cauză, în condițiile art. 992 din Codul civil.

În drept, au fost invocate prevederile art. 131² din Legea nr. 8/1996.

În cauză a fost formulată întâmpinare de către Asociația Producătorilor și Organizatorilor de Evenimente din România (APOSR).

Apelul formulat de apelanta Asociația Producătorilor și Organizatorilor de Evenimente din România (APOSR) a fost înregistrat sub nr. 5.132/2/2010 pe rolul Curții de Apel București - Secția a IX-a civilă și pentru cauze de proprietate intelectuală, iar celelalte apeluri sub nr. 4.504/2/2010 pe rolul aceleiași instanțe.

La termenul din data de 2 decembrie 2010 s-a dispus conexarea Dosarului nr. 5.132/2/2010 la Dosarul nr. 4.504/2/2010 aflat pe rolul Curții de Apel București - Secția a IX-a civilă și pentru cauze de proprietate intelectuală.

A fost administrată proba cu înscrișuri, solicitată și încuviințată pentru toate apelantele din cauză.

Analizând apelurile de față prin prisma motivelor formulate, a apărărilor expuse și a probelor administrate,

CURTEA

reține următoarele:

I. În ceea ce privește apelul formulat de apelanta Centrul de Proiecte Culturale al Municipiului București - ARCUB, un prim motiv de critică se referă la baza de calcul al remunerațiilor.

1. Se critică formularea art. 5 teza A, solicitându-se completarea sintagmei "veniturile obținute de utilizator" cu precizarea "din comunicarea publică a operelor muzicale".

Sub acest aspect, Curtea constată că obiectul prezentului arbitraj l-a reprezentat stabilirea formei finale a metodologiei privind remunerațiile pentru comunicarea publică a operelor muzicale în concerte, spectacole ori manifestări artistice.

Apoi, prevederile art. 123¹ alin. (1) lit. (e) din Legea nr.8/1996 se referă la gestiunea colectivă obligatorie pentru exercitarea dreptului de comunicare publică a operelor muzicale.

Este de reținut și argumentul de text invocat de apelantă, în sensul că teza B a art. 5 se referă în mod expres la "venituri din organizarea concertului, spectacolului sau manifestării artistice".

Astfel, pentru coroborarea acestor două texte, precum și pentru asigurarea unității lingvistice și terminologice pe tot cuprinsul metodologiei, Curtea consideră că se impune modificarea prevederilor criticate, în sensul introducerii în text a sintagmei "obținute de utilizatori din comunicarea de opere muzicale în concerte, spectacole sau manifestări artistice".

2. Tot cu privire la art. 5 lit. A, apelanta solicită eliminarea sintagmei "cum sunt", pentru a se înlătura posibilitatea apariției de interpretări subiective, enumerarea din text fiind deja suficientă și acoperitoare pentru toate categoriile de venituri.

Curtea va respinge însă acest motiv de apel, având în vedere faptul că însuși modul de redactare a textului legal sugerează că s-a urmărit definirea noțiunii de "venituri" într-o manieră enumerativă, tocmai dintr-o dificultate obiectivă și practică de a identifica toate posibilele categorii de venituri ce ar putea fi încadrate în text. Pe de altă parte, dacă susținerea apelantei este corectă și nu mai există astfel de categorii de venituri care să nu fie deja enumerate în textul amintit, atunci este lipsită de aplicabilitate practică sintagma criticată, neexistând un interes real în eliminarea acesteia.

3. Apelanta a mai solicitat eliminarea art. 5 lit. e) din categoria veniturilor ("alocațiile sau alte finanțări bugetare destinate subvenționării prețului biletelor spectacolului, concertului, ori manifestării artistice"), întrucât aceste alocații nu vor fi niciodată venituri obținute de utilizator din organizarea evenimentului muzical, ci vor fi întotdeauna sume provenind de la bugetul de stat, destinate în prealabil organizării ulterioare a unor evenimente muzicale.

Curtea va respinge această solicitare, considerând nefondată critica adusă de apelantă.

Pentru a stabili dacă alocațiile sau alte finanțări bugetare destinate subvenționării prețului biletelor pot fi luate în considerare la stabilirea bazei de calcul pentru plata remunerațiilor, trebuie avut în vedere care a fost scopul avut în vedere de legiuitor atunci când a stabilit că remunerațiile trebuie raportate la veniturile obținute de utilizatori din activitatea în cadrul căreia se utilizează repertoriul.

Din interpretarea strict literală a dispozițiilor art. 131¹ alin. (2) din Legea nr. 8/1996 nu există niciun impediment în a încadra alocațiile și finanțările bugetare în categoria veniturilor obținute din comunicarea publică a operelor muzicale.

Principiul de bază ce trebuie să prevaleze în materia dreptului de autor este acela în sensul că titularii drepturilor de autor trebuie să beneficieze de remunerație stabilită după criterii unitare și egale, indiferent de utilizatorul operelor. În același timp, trebuie să existe un tratament juridic unitar aplicabil utilizatorilor, pentru a nu se crea o discriminare între aceștia.

Cu alte cuvinte, Curtea reține că, în cazul utilizării identice a operelor lor de către utilizatori care obțin surse financiare în quantum egal, autorii operelor trebuie să primească remunerații egale. O interpretare contrară ar duce la situații inegale atât între autori, cât și între utilizatori.

Astfel, excluderea din baza de calcul pentru stabilirea remunerațiilor a sumelor de bani primite cu titlu de alocații sau finanțări bugetare ar afecta drepturile cuvenite titularilor de opere muzicale.

Având în vedere aceste considerente, Curtea consideră că, față de modul de redactare și de interpretare a dispozițiilor art. 131¹ alin. (2) din Legea nr. 8/1996, se consideră că alocațiile și finanțările bugetare destinate subvenționării biletului sunt venituri în sensul textului legal amintit anterior și pot face parte din baza de calcul al remunerației.

4. Apelanta mai solicită eliminarea sintagmei "cum sunt" din cuprinsul tezei B a art. 5, tot pe motiv de neclaritate.

Pentru aceleași argumente reținute de Curte și la critica adusă art. 5 lit. A pe același motiv, Curtea va respinge această solicitare. Astfel, însuși modul de redactare a textului legal sugerează că s-a urmărit definirea noțiunii de "cheltuieli" într-o manieră enumerativă, tocmai dintr-o dificultate obiectivă și practică de a identifica toate posibilele categorii ce ar putea fi încadrate în text. Pe de altă parte, dacă susținerea apelantei este corectă și nu mai există astfel de categorii de venituri care să nu fie deja enumerate în textul amintit, atunci este lipsită de aplicabilitate practică sintagma criticată, neexistând un interes real în eliminarea acesteia.

5. De asemenea, apelanta mai solicită completarea frazei de la art. 5 teza B: "bugetul de cheltuieli este compus din totalitatea cheltuielilor efectuate de utilizator, cum sunt:" după cum urmează: "Bugetul de cheltuieli este compus din totalitatea cheltuielilor efectuate de utilizator pentru comunicarea publică a operelor muzicale: [...]."

Pentru argumentele deja expuse la pct. I.1. din prezenta hotărâre, existând identitate de rațiune, pentru asigurarea unității lingvistice și terminologice, Curtea va dispune modificarea textului de la art. 5 lit. B din metodologie, în sensul introducerii sintagmei "efectuate de utilizatori pentru comunicarea publică de opere muzicale în concerte, spectacole sau manifestări artistice".

6. Apelanta mai solicită înlăturarea din partea finală a art. 5 teza B a frazei: "[...], cheltuieli de publicitate și promoție, cheltuieli de regie și orice alte cheltuieli necesare desfășurării spectacolului, concertului sau manifestării artistice", întrucât aceasta ar deveni inutilă prin completarea frazei din paragraful anterior.

Curtea respinge această solicitare, având în vedere argumentul legat de caracterul enumerativ al definiției date noțiunii de "cheltuieli", repetat și la pct. I.4 din prezenta hotărâre.

7. Apelanta mai invocă faptul că arbitrii nu au analizat solicitările de acordare a unei reduceri în cazul în care se promovează cultura locală sau se respectă întru totul metodologia, având în vedere că aceste reduceri sunt acordate în practica europeană.

Curtea respinge acest motiv de apel, având în vedere, pe de o parte, faptul că orice reducere de remunerație ar trebui să fie acordată ca urmare a unor negocieri, intervenția instanței (chiar investită cu judecarea apelului împotriva hotărârii arbitrale) fiind una limitată, chestiunea în discuție fiind legată de oportunitatea acordării unor asemenea reduceri, iar nu de legalitatea sau nelegalitatea lor, neexistând un text legal care să impună ori să interzică expres acest lucru.

Pe de altă parte, noțiunea de "promovare a culturii locale" este vag definită și susceptibilă de interpretări atât de largi și extensive, încât ar putea duce la o aplicare abuzivă. De asemenea, Curtea nu consideră că este oportun a se acorda reduceri pentru respectarea corespunzătoare a metodologiei, deoarece regula în desfășurarea raporturilor juridice ar trebui să fie respectarea legii în litera și spiritul ei, și nu nerespectarea ei; cu alte cuvinte, stimulentele respectării legii ar trebui să fie legea însăși.

8. Apelanta mai invocă faptul că arbitrii nu au analizat formularele simplificate propuse de apelantă pentru solicitarea și obținerea unei autorizații licență neexclusivă (texte propuse în anexele nr. 2 și 3). Se susține că aceste propuneri preîntâmpină practica de până acum de încheiere a unui contract impus unilateral de UCMR-ADA, cu multiple clauze-tip, inclusiv penalități de 50.000 lei indiferent de valoarea datorată către UCMR-ADA.

Curtea constată că nu există nici o obligație, dar nici o interdicție pentru UCMR-ADA de a folosi, în activitatea sa de autorizare a utilizatorilor, formulare tipizate.

Legea nu impune o asemenea obligație, ceea ce înseamnă că nici utilizatorii nu au obligația de a accepta formulare impuse unilateral de UCMR-ADA, dacă acestea nu respectă dispozițiile legale și metodologice în vigoare.

Pe de altă parte, legea nici nu interzice acestui organism de gestiune colectivă ca, pentru fluidizarea activității sale, să emită asemenea formulare, dar cu rezerva respectării dispozițiilor legale și metodologice în vigoare.

Cum, de altfel, nimic nu împiedică un utilizator, care consideră că o anumită clauză din asemenea formulare este nelegală sau abuzivă, să refuze semnarea lor, iar în caz de conflict, să apeleze la instanța de judecată pentru tranșarea litigiului.

Însă, în concluzie, față de principiul disponibilității și al libertății circuitului juridic civil, Curtea nu apreciază că se impune necesitatea aprobării unui model-tip de

autorizație pentru licența neexclusivă pentru a preîntâmpina eventuale abuzuri ce ar putea fi comise de către organismul de gestiune colectivă, abuzuri față de care utilizatorii s-ar putea apăra individual, prin mijloacele legale.

9. Apelanta ARCUB a mai solicitat ținerea unei evidențe și transmiterea acesteia către utilizatorii care au plătit remunerațiile, ca echilibru rezonabil, printr-un mecanism transparent de informare a utilizatorului care plătește cu privire la alocarea făcută efectiv din sumele vărsate.

Curtea respinge această solicitare formulată de apelantă, având în vedere că nu există reglementată legal o obligație a organismului de gestiune colectivă față de utilizatori de a-i informa și de a le da socoteală cu privire la modul de repartizare ulterioară către titularii drepturilor de autor (ale căror drepturi patrimoniale le gestionează) a remunerațiilor încasate de la aceștia; o astfel de obligație există numai față de titularii drepturilor de autor și ai drepturilor conexe. Art. 130 alin. (1) din Legea nr. 8/1996, care reglementează obligațiile organismelor de gestiune colectivă, nu prevede o asemenea obligație față de utilizatori, or o metodologie de aplicare a unei legi nu poate adăuga la lege.

10. Apelanta mai arată că tabelul de la art. 4 din textul metodologiei este incomplet și generator de confuzii.

Curtea va încuviința modificarea antetului tabelului, pentru păstrarea unității terminologiei, în sensul că se va specifica în antetul primei coloane: "Tipul concertului/spectacolului/manifestării artistice".

11. Cât privește însă critica legată de pct. 10 și 11 de la lit. A din tabel, Curtea apreciază că aceasta se subscrie mai mult unei cereri de lămurire a modului în care se va calcula remunerația, decât unei necesități de modificare a tabelului.

Astfel, ceea ce invocă apelanta este o viitoare confuzie asupra modului de aplicare a remunerației minime.

Or, Curtea constată că din modul de stabilire a remunerației de către arbitri reiese că ceea ce a avut în vedere comisia de arbitri este aplicarea unei remunerații minime pe concert. Cât privește definirea noțiunilor de "concert", "spectacol" sau "manifestare artistică", Curtea apreciază că nu îi revine sarcina de a le da un conținut concret prin prezenta hotărâre, urmând ca aplicarea acestor noțiuni și corelarea lor să se facă fie în raport de dispozițiile legale, fie în raport de dispozițiile prezentei metodologii. Astfel, această critică legată de necesitatea modificării tabelului și la pct. 10 și 11 de la lit. A nu este susținută.

12. Se mai arată de către apelantă că actuala formă de licență impusă de UCMR-ADA nu corespunde prevederilor metodologiei. În speță, două încălcări sunt evidente: în art. 16 se impun fără niciun temei legal daune către UCMR-ADA, reprezentând triplul remunerațiilor ce s-ar fi convenit pentru comunicarea publică, în cazul comunicării de opere muzicale fără autorizație licență neexclusivă; în chiar titlul autorizației se specifică: valabilă numai însoțită de documentele de plată ale remunerațiilor scadente. Or, niciun temei legal nu există să condiționeze acordarea autorizației licență neexclusivă de plata remunerației.

Față de aceste abuzuri, pentru prevenirea lor ulterioară și exercitarea cu bună-credință a relației utilizatori - UCMR-ADA, se solicită instanței să se pronunțe dacă UCMR-ADA poate impune un formular tipizat în vederea încheierii autorizației licență neexclusivă sau

există doar câteva elemente obligatorii, iar alte detalii, cum ar fi daune, penalități etc., putând fi doar negociate, nu impuse.

Cu privire la acest motiv de apel, Curtea s-a pronunțat deja la pct. 1.8 din prezenta hotărâre, reținând că legea nu impune o asemenea obligație, ceea ce înseamnă că nici utilizatorii nu au obligația de a accepta formulare impuse unilateral de UCMR-ADA, dacă acestea nu respectă dispozițiile legale și metodologice în vigoare.

Pe de altă parte, legea nici nu interzice acestui organism de gestiune colectivă ca, pentru fluidizarea activității sale, să emită asemenea formulare, dar cu rezerva respectării dispozițiilor legale și metodologice în vigoare.

Cum, de altfel, nimic nu împiedică un utilizator care consideră că o anumită clauză din asemenea formulare este nelegală sau abuzivă să refuze semnarea lor, iar în caz de conflict să apeleze la instanța de judecată pentru tranșarea litigiului.

Curtea mai reține că nimic nu poate împiedica negocierea dintre organismul de gestiune colectivă și utilizatorul individual, iar faptul că în prezent organismul de gestiune colectivă ar folosi un formular de autorizație licență neexclusivă care, potrivit susținerilor apelantei, ar încălca dispozițiile legii nu reprezintă un motiv în sine de modificare a metodologiei.

II. În ceea ce privește apelul formulat de apelanta Primăria Municipiului București, prin Direcția cultură, Curtea constată că motivele acestui apel sunt identice cu cele ale apelantei Centrul de Proiecte Culturale al Municipiului București - ARCUB, astfel că în mod corespunzător va primi aceeași soluționare și motivare, conform celor arătate la pct. I.1-12.

III. 1. Într-un prim motiv de apel, apelanta Asociația Producătorilor și Organizatorilor de Spectacole din România (APOSR) invocă ineficacitatea unora dintre dispozițiile hotărârii, precum și faptul că altele sunt în defavoarea utilizatorilor, fiind susceptibile de a genera venituri nejustificate titularilor de drepturi.

Se arată că este oportună introducerea unei mențiuni legale în cuprinsul metodologiei, în sensul că aceasta produce efecte numai pentru operele muzicale purtătoare de drepturi, iar nu și pentru operele folclorice, cele ale căror autori au decedat cu peste 70 de ani în urmă sau cu autori necunoscuți.

Curtea respinge acest prim motiv de apel ca nefiind fondat, ținând cont că scopul metodologiei este acela de a explicita modul matematic de aplicare a legii, iar nu de a repeta sau sublinia ceea ce este suficient de clar reglementat de Legea-cadru privind dreptul de autor și drepturile conexe. Or, legea este suficient de clară în a stabili în ce măsură se nasc, se exercită și se sting drepturile de autor și drepturile conexe și, chiar în lipsa unei astfel de clarificări, Curtea nu consideră că acesta este actul normativ indicat pentru a soluționa astfel de aspecte juridice, care nu au legătură directă cu modul de calcul al remunerațiilor.

2. Apelanta mai arată că definiția utilizatorului este de natură a crea confuzii, trebuind să fie lămurită, din perspectiva aplicării prevederilor art. 2 alin. (2), în situația în care un eveniment este organizat de două sau mai multe persoane.

Pe de o parte, apelanta solicită a se aplica, prin analogie, ca și definiție a noțiunii de "organizator", criteriile reglementate de Legea nr. 8/1996 pentru calitatea de producător. Or, Curtea nu poate face o astfel de analogie cât timp noțiunea de "producător" este o noțiune care privește alte categorii de drepturi protejate (cele aferente operelor

cinematografice și altor opere audiovizuale) decât cele ce fac obiectul prezentei metodologii.

Ceea ce solicită, de fapt, apelanta este definirea noțiunii de "organizator" pentru ipoteza existenței mai multor persoane fizice sau juridice ce ar putea avea această calitate pentru același eveniment (concert, spectacol sau manifestare artistică), interesul justificat de apelantă în acest sens fiind acela că singurele obligații născute prin metodologie în sarcina organizatorilor sunt cele de a obține licența și de a plăti remunerația, obligații care nu pot fi impuse solidar, nu sunt divizibile și nici transmisibile.

Or, Curtea reține că stabilirea caracterului solidar al obligației ce revine organizatorilor de a obține licența de autorizare nu creează o obligație imposibil de executat, modalitatea faptică de executare a acestei obligații fiind aceea că fiecare dintre organizatori are dreptul de a solicita eliberarea licenței, iar obținerea autorizației de către unul dintre organizatori profită celorlalți; totodată, pentru realizarea unui concert, spectacol sau a unei manifestări artistice fără licență, răspunderea revine fiecărui organizator în parte.

Cât privește obligația de a achita remunerația, care este o obligație lichidă, sub nicio formă stabilirea caracterului solidar al acesteia nu poate duce la o dificultate practică de aplicare a metodologiei.

Curtea constată că, de altfel, chiar în forma de metodologie propusă de ARCUB, PMB și APOSR în comun (fila 323 din dosarul arbitral), aceste 3 apelante au fost de acord ca, în situația în care mai multe persoane intră sub incidența noțiunii de "organizator" (așa cum o propuseseră aceste 3 apelante), acestea să fie considerate coorganizatori și să le revină în solidar îndeplinirea obligațiilor prevăzute de prezenta metodologie.

Noțiunea de organizator propusă de apelantă a fost aceea a persoanei sub numele căreia se înregistrează la direcția de impozite și taxe locale biletele pentru spectacolul, concertul sau evenimentul muzical, respectiv pentru spectacolele fără bilet, persoana care suportă cheltuielile de organizare a spectacolului, concertului ori evenimentului muzical.

Dincolo de aspectul că ceea ce s-a dezbătut în contradictoriu în cadrul procedurii arbitrale a fost dacă se poate stabili sau nu o solidaritate a coorganizatorilor, ceea ce se urmărește de fapt prin acest motiv de apel este să se susțină că nu poate exista un eveniment, concert ori spectacol cu mai mulți organizatori, ci că, prin definirea în modul propus de apelantă, se stabilește de fapt care este persoana care poartă întreaga răspundere a organizării.

Curtea nu exclude însă de plano posibilitatea existenței unei organizări multiple, motiv pentru care apreciază că nu se impune introducerea în textul metodologiei a unei definiții a noțiunii de "organizator".

3. Apelanta mai critică obligația impusă prin metodologie de a obține licența neexclusivă într-un termen de mai mult de 10 zile înaintea desfășurării evenimentului, pe criterii de eficiență a acestui termen, solicitând scurtarea acestui termen la 3 zile înaintea evenimentului.

Curtea constată că la soluționarea acestui motiv de apel, care implică o analiză de oportunitate, este utilă verificarea reglementării similare din textul metodologiei anterioare, care prevedea un termen de 5 zile.

Apreciind că nu s-a dovedit ineficiența, inutilitatea sau caracterul greu aplicabil ori vătămător al acestui termen, Curtea consideră oportună menținerea acestui termen de 5 zile, pentru previzibilitatea legislativă și pentru asigurarea unei mai ușoare aplicări a prezentei metodologii. Astfel, acest motiv de apel este considerat fondat.

Cât privește susținerea apelantei că este oportun ca instanța să constate necesitatea introducerii unei obligații în sarcina UCMR-ADA de a acorda licența, Curtea reține că, potrivit prevederilor art. 130 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 8/1996, organismele de gestiune colectivă au obligația de a acorda autorizații neexclusive utilizatorilor, la cererea acestora, efectuată înainte de utilizarea repertoriului protejat, în schimbul unei remunerații, prin licență neexclusivă, în formă scrisă. Astfel, nu se mai impune reluarea acestei dispoziții prin metodologie, această solicitare fiind nefondată.

4. Apelanta mai critică cuantumul penalităților stabilite prin metodologie, arătând că prin stabilirea unor penalități de 0,2% se depășește cadrul legal reprezentat de penalitățile la nivel bugetar care sunt de 0,06%, precum și de uzața comercială și civilă care stabilește penalități de 0,05 % până la 0,1% pe zi de întârziere.

Se mai arată de către apelantă că firesc este ca titularii de drepturi să primească dobânda legală pentru nerespectarea dispozițiilor metodologiei, iar nu penalități. Sub acest aspect, Curtea constată că instituirea de penalități este o formă de manifestare a libertății conținutului actelor juridice, or chiar apelanta a solicitat, alături de apelantele PMB și ARCUB, stabilirea unor penalități în cuantum de 0,01% pe zi de întârziere, ceea ce înseamnă că în cadrul negocierilor a fost de acord cu stabilirea unor penalități ca și mod de sancționare a utilizatorilor care întârzie plata remunerației; astfel, părțile de la arbitraj au fost de acord cu stabilirea penalităților, dezacordul privind numai cuantumul acestora.

Sub acest aspect, criteriile indicate de apelantă pentru cuantumul penalităților se referă, de fapt, la cuantumul dobânzii legale; cât timp reglementarea instituie penalități, și nu dobândă legală, aceste criterii nu se pot aplica cu forță juridică obligatorie.

Pe de altă parte însă, aceste criterii nu sunt complet nerelevante, în măsura în care instanța este oricum chemată să facă o analiză de oportunitate cu privire la acest motiv de apel legat de cuantumul penalităților ce se pot aplica pentru întârzierea plății remunerației de către utilizatori, iar o comparație între cuantumul penalităților stabilite de metodologie și cuantumul dobânzii legale practicate pe piață nu este lipsită de utilitate.

Așa cum s-a reținut mai sus, apelanta a fost de acord cu stabilirea penalităților în cuantum de 0,01% pe zi de întârziere, în timp ce apelanta UCMR-ADA a solicitat stabilirea penalităților în cuantum de 0,2 % pe zi de întârziere, această din urmă propunere fiind și cea aprobată de comisia de arbitri.

Având în vedere, pe de o parte, faptul că procesul de negociere și arbitraj presupune asigurarea unui echilibru între pretențiile reciproce ale părților ori, în situația în care arbitrii decid în favoarea exclusivă a uneia dintre pretenții (cum este cazul de față), explicarea rașunilor obiective care au determinat această soluție, iar pe de altă parte, faptul că prin hotărârea arbitrală nu se motivează reținerea cuantumului de 0,2% al penalităților, Curtea apreciază că se impune stabilirea prin metodologie, pentru ipoteza întârzierii plății remunerațiilor, a unor penalități în cuantum de 0,1% pe zi de întârziere.

Astfel, acest motiv de apel este considerat fondat de către instanță.

Cât privește critica apelantei în sensul că nu se precizează baza la care aceste penalități se aplică și faptul că acestea nu vor depăși sub niciun aspect debitul restant și neachitat al remunerației, aceste aspecte nu au fost invocate de apelantă la negocieri, nefiind incluse în propunerea acestora. Pe de altă parte, în această materie, în lipsa unor clauze exprese în metodologie, se vor aplica normele legale de drept comun.

5. Apelanta mai susține critici referitoare la baza de calcul de la art. 5 lit. A, respectiv faptul că ar cuprinde excesiv venituri ce nu pot fi corelate sau nu au legătură cu comunicarea publică a operelor muzicale.

Curtea nu poate reține susținerea apelantei în sensul că art. 5 lit. A trebuie să aibă un caracter limitativ, instanța trebuind să statueze acest principiu, deoarece ceea ce invocă în esență apelanta este reținerea unei singure categorii de sume (cele obținute din vânzarea de bilete) care să intre în conținutul noțiunii de "venituri", iar nu o eventuală necesitate de schimbare a tehnicii legislative de definire a unei noțiuni (din maniera enumerativă în cea limitativă).

Analizând însă argumentele apelantei pentru excluderea celorlalte categorii de venituri, Curtea constată că de fapt aceasta a motivat doar solicitarea de excludere a veniturilor obținute din publicitatea ocazionată de spectacol, concert sau evenimentul artistic [(lit. b)] și cele obținute din consumațiile ocazionate/generate de spectacol [(lit. f)]. Astfel, cu privire la lit. c), d) și e) de la art. 5 lit. A, apelanta nu a motivat în mod concret de ce acestea nu pot reprezenta venituri care să poată fi incluse în calculul remunerației.

Curtea înlătură însă criticile legate de lit. b), față de argumentul că, din punct de vedere economic și financiar, în mod evident, veniturile obținute din publicitatea ocazionată de un eveniment artistic au o strânsă legătură de cauzalitate și decurg din chiar evenimentul respectiv.

Nu aceeași este însă opinia Curții cu privire la veniturile obținute din consumațiile ocazionate/generate de spectacol [(lit. f)], care nu au o legătură directă cu evenimentul artistic desfășurat, neputând constitui venit obținut din comunicarea publică a operelor muzicale. Astfel de venituri sunt auxiliare unei activități de comunicare publică a operei muzicale, iar cuantumul veniturilor obținute din consumații depinde de cu totul alți factori decât natura operei muzicale comunicate public.

Astfel, acest motiv de apel va fi admis, urmând a fi înlăturată lit. f) din cadrul art. 5 lit. A din metodologie.

Cât privește critica legată de art. 5 lit. B, se susține că baza de calcul poate fi constituită numai din bugetul de cheltuieli aferent onorariilor artiștilor interpreți și închirierii echipamentelor cu care comunicarea publică se realizează în mod efectiv.

Curtea respinge acest motiv de critică, având în vedere, pe de o parte, faptul că enumerarea din text este o reluare a prevederilor metodologice anterioare, iar pe de altă parte, apelanta nu motivează în mod expres de ce celelalte categorii de cheltuieli ar trebui excluse din baza de calcul față de practica deja existentă de includere a acestora.

6. Apelanta a mai formulat un motiv de apel cu privire la remunerațiile minime, solicitând eliminarea acestora.

Pentru argumentele reținute anterior legate de existența unor asemenea prevederi și în metodologia anterioară, pentru asigurarea previzibilității legii și pentru că apelanta nu a arătat un motiv obiectiv al necesității eliminării aplicării unor remunerații minime (al căror scop principal este acela de a proteja interesele patrimoniale ale autorilor operelor muzicale), Curtea respinge acest motiv ca nefondat.

7. Se formulează și o critică referitoare la aplicabilitatea dispozițiilor metodologiei prin raportare la dispozițiile Legii nr. 8/1996, în sensul că existența contractelor directe dintre utilizatori și titularii de drepturi nu a fost avută în vedere nici de Decizia nr. 365 din 2006, nici de prezenta hotărâre.

Curtea reține ca fiind corectă susținerea apelantei, în sensul că nicio dispoziție legală nu interzice titularilor de drepturi să își cedeze drepturile patrimoniale deținute direct către utilizatori.

Pe de altă parte, potrivit prevederilor art. 123¹ alin. (1) lit. e) din lege, gestiunea colectivă este obligatorie pentru exercitarea dreptului de comunicare publică a operelor muzicale,

Încuviințarea solicitării apelantei ar duce de fapt la modificarea textului legal amintit printr-o normă juridică de forță inferioară - textul metodologiei, ceea ce este expres interzis de lege.

Mai mult, se invocă o pretinsă neconstituționalitate a impunerii gestiunii obligatorii, în raport de prevederile art. 136 alin. 5 din Constituție, aspect care, de asemenea, nu poate fi verificat pe calea apelului de față; în plus, aspectele de neconformitate a legii speciale cu Constituția nu pot fi verificate pe calea unei proceduri în care se încearcă punerea de acord a metodologiei, ca act juridic subsidiar, cu legea respectivă.

Nici aspectele legate de îmbogățirea fără justă cauză, în condițiile art. 992 din Codul civil, invocate de apelantă, nu pot fi reținute, acestea venind de fapt tot în susținerea unei eventuale neconformități a textului din Legea nr. 8/1996 cu prevederile constituționale.

Astfel, această solicitare a apelantei este nefondată.

IV. 1. Apelanta Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România - Asociația pentru Drepturi de Autor formulează critici cu privire la cuantumul remunerațiilor procentuale.

Curtea reține mai întâi că, deși criticile privesc nelegalitatea cuantumului remunerațiilor stabilite de arbitri, nu se poate considera că s-a încălcat vreo normă legală prin stabilirea altor procente decât cele din metodologiile anterioare sau diferite de cele din practica europeană, cât timp scopul renegocierii la anumite perioade de timp este tocmai acela de a verifica dacă se impune modificarea acestora ori menținerea lor, în funcție de noile circumstanțe economice sau de altă natură ce ar fi invocate de părți.

Cu alte cuvinte, stabilirea concretă a procentelor remunerațiilor este, în totalitate, un aspect de oportunitate, astfel că toate considerațiile făcute de apelantă cu privire la încălcarea art. 131² din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, a dispozițiilor constituționale, ale Convenției de la Berna ratificată de România prin Legea nr. 77/1998, și ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția Europeană a Drepturilor Omului nu pot fi reținute.

Trecând mai departe, la analizarea concretă a pretențiilor apelantei, Curtea va încuviința efectuarea următoarelor modificări ale remunerațiilor, având în vedere faptul că procesul de negociere și arbitraj presupune asigurarea unui echilibru între pretențiile reciproce ale părților, dacă nu există o rațiune obiectivă pentru a înclina balanța în favoarea exclusivă a uneia dintre părți:

1.1. În ceea ce privește remunerația aferentă pct. 10 lit. A, pentru concerte, spectacole sau manifestări artistice cu caracter festiv, Curtea constată că apelantele APOSR, PMB și ARCUB au fost de acord cu stabilirea unui procent de 3% pentru festivaluri, iar Hotărârea arbitrală a stabilit un procent de 1% pentru acest punct și, respectiv, 3% pentru festivalurile cu caracter artistic.

Curtea va răspunde cu această ocazie motivului de apel legat de faptul că metodologia ar fi introdus noi "modalități" de utilizare a operelor muzicale, dar care sunt deja cuprinse în celelalte tipuri de utilizare specificate în celelalte puncte ale tabelului. În concret, se

arată că între pct. 10 ("Concerte, spectacole sau manifestări artistice cu caracter festiv") și 12 ("Festivaluri cu caracter artistic") nu există o delimitare clară, aspect cu care Curtea este de acord, considerând că nu se impune reglementarea lor separată; pentru acest motiv, Curtea va elimina din tabel pct. 12, urmând ca în practică încadrarea unui eveniment de genul festivalului să se facă în una dintre celelalte categorii deja existente în tabel.

Se vor renumerota punctele aferente lit. A, ca urmare a acestei eliminări.

Pentru identitate de obiect (deja reținută mai sus), Curtea va modifica însă cuantumul remunerației aferente pct. 10 lit. A din tabel de la 1% la 3%, având în vedere că acest procent fusese deja acordat prin Hotărârea arbitrală pentru pct. 12 lit. A și fusese acceptat de apelantele APOSR, PMB și ARCUB pentru festivaluri.

1.2. Remunerația aferentă pct. 14 ("Karaoke") va fi modificată de la 1% la 4%, pentru asigurarea echilibrului între ceea ce s-a cerut (8,5%) și ceea ce se acordase de comisia de arbitri (1%).

1.3. Cu privire la remunerațiile aferente pct. 2 lit. B ("Teatru, alte spectacole cu actori sau păpuși, recitaluri de muzică") vor fi crescute procentele cu câte 1% pentru fiecare dintre lit. a)-e), tot pentru asigurarea echilibrului între ceea ce s-a cerut și ceea ce se acordase de comisia de arbitri.

1.4. Vor fi respinse celelalte solicitări ale apelantei de modificare a cuantumului remunerațiilor, pentru argumentele expuse anterior, apreciind că s-a stabilit un echilibru între pretențiile reciproce ale părților, acest echilibru fiind singurul criteriu de măsurare a corectitudinii și oportunității măsurilor dispuse de comisia de arbitri.

2. Apelanta a invocat și faptul că Hotărârea arbitrală este nelegală și cu privire la unele dispoziții ale art. 5.

2.1. Se arată că se limitează în mod nelegal baza de calcul numai la alocațiile ori alte finanțări bugetare prin care se subvenționează prețul biletului, excluzându-se veniturile din alocații sau finanțări bugetare pentru susținerea activității de spectacole, concerte sau alte manifestări artistice ale utilizatorului, dar care nu sunt destinate subvenționării prețului biletelor.

Curtea reține că, în primul rând, Legea nr. 8/1996 nu reglementează în mod expres categoria alocațiilor sau a subvențiilor bugetare, ca și categorii de venituri ce poate intra în baza de calcul al remunerațiilor.

Așa cum s-a reținut mai sus (pct. I.1 din prezenta hotărâre), concluzia că alocațiile sau subvențiile bugetare pot intra în această bază de calcul a fost dedusă de Curte din interpretarea coroborată a dispozițiilor legale și din aplicarea principiului echității.

Critica legată de fragmentarea bazei de calcul al remunerației atunci când veniturile aferente activității în cadrul căreia sunt comunicate public opere muzicale provin din alocații sau alte finanțări bugetare nu este relevantă sub aspectul nelegalității Hotărârii arbitrale, ci doar ca aspect de oportunitate.

Or, Curtea reiterează rolul instanței în cadrul soluționării unei astfel de cauze, respectiv acela de a arbitra și a asigura echilibrul între pretențiile părților, pe acele aspecte care nu reprezintă critici de nelegalitate; cât timp apelantele PMB, ARCUB și APOSR s-au opus complet includerii alocațiilor și subvențiilor bugetare în cadrul bazei de calcul, UCMR-ADA a solicitat includerea acestora în integralitatea lor, iar comisia de arbitraj a dispus includerea doar a alocațiilor sau a altor finanțări bugetare prin care se subvenționează prețul biletului, Curtea consideră că s-a asigurat acest echilibru între solicitări.

2.2. Apelanta mai arată că tot în mod nelegal art. 5 alin. (1) pct. A din Hotărârea arbitrală definește noțiunea de "bază de calcul", respectiv "venituri", într-un alt sens decât cel prevăzut de lege. Pentru aceste motive solicită modificarea art. 5 alin. (1) pct. A, în sensul că baza de calcul al remunerațiilor o reprezintă: "veniturile obținute de utilizator din activitatea în cadrul căreia sunt comunicate public opere muzicale, cum ar fi veniturile din: ..." astfel cum prevede art. 131¹ alin. (2) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

Cu privire la acest motiv de apel, Curtea constată, pe de o parte, că eliminarea din cadrul veniturilor - bază de calcul al sumei reprezentând TVA - este sprijinită de chiar argumentația apelantei UCMR-ADA, care recunoaște că TVA-ul nu este venit. Astfel, solicitarea de eliminare a deducerii TVA-ului din baza de calcul este neîntemeiată.

Este însă întemeiată solicitarea de eliminare din textul de la art. 5 alin. (1) pct. A al metodologiei a sintagmei "și alte taxe", din cauza modului imprecis, neclar și nedefinit de desemnare, neputându-se face o verificare a corectitudinii deducerii acestor taxe la momentul aplicării.

Astfel, acest motiv de apel este, parțial, întemeiat, sub aspectul eliminării din textul de la art. 5 alin. (1) pct. A al metodologiei a sintagmei "și alte taxe".

3. Apelanta mai susține că hotărârea este nelegală și cu privire la unele dispoziții ale art. 7, deoarece durata reală de utilizare a unei opere muzicale nu coincide în mod obligatoriu cu durata în sine a operei muzicale.

Instanța reține justetea acestui argument cât timp, potrivit art. 130 lit. h) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu art. 127 lit. f) și art. 134 alin. (2) lit. d) din aceeași lege, utilizatorii au obligația de a comunica organismelor de gestiune colectivă durata reală de utilizare a fiecărei opere muzicale.

Astfel, va fi încuviințată cererea apelantei de modificare a art. 7 alin. 1 lit. e) după cum urmează: "denumirea, autorii și durata de utilizare a fiecărei opere muzicale utilizate și interpretării acestora sau, după caz, formațiile".

Pentru aceleași motive, pentru identitate de rațiune, va fi încuviințată cererea apelantei de modificare a art. 7 alin. (2) lit. f), în sensul de a avea următorul conținut: "denumirea, autorii și durata de utilizare a fiecărei opere muzicale utilizate și interpretării acestora sau, după caz, formațiile, pentru fiecare eveniment (spectacol, concert ori manifestare artistică)".

4. Într-un ultim motiv de apel, se arată că hotărârea este dată cu încălcarea art. 37 alin. (2) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

Curtea constată că art. 8 al metodologiei încuviințate de comisia de arbitri prevede că "organismul de gestiune colectivă poate monitoriza, prin reprezentanți împuterniciți în acest sens, utilizarea operelor muzicale, accesul acestora fiind permis în mod liber în orice spațiu de utilizare a muzicii, în baza unei delegații speciale. Reprezentanții organismului de gestiune colectivă pot utiliza echipamente de înregistrare audio și/sau video portabile în spațiile în care sunt utilizate operele muzicale, cu acordul utilizatorului, înregistrările astfel efectuate făcând dovada deplină a utilizării operelor muzicale".

Or, art. 37 din Legea nr. 8/1996 prevede următoarele:

"(1) În scopul de a testa funcționarea produselor la momentul fabricării sau vânzării, societățile comerciale care produc ori vând înregistrări sonore sau audiovizuale, echipament pentru reproducerea ori comunicarea publică a acestora, precum și echipament pentru receptarea de emisiuni de radio și de televiziune pot reproduce și

prezenta extrase din opere, cu condiția ca aceste operațiuni să fie reduse la dimensiunile necesare testării.

(2) Pentru supravegherea utilizării repertoriului propriu de către terți, organismele de gestiune colectivă pot monitoriza prin orice mijloace activitatea utilizatorilor, fără a fi necesară autorizarea acestora și fără plată, putând solicita în acest scop și informații de interes public, deținute, potrivit legii, de instituțiile publice competente."

Față de contradicția evidentă dintre textul art. 8 din metodologie și textul art. 37 din lege, Curtea va admite solicitarea apelantei de modificare a textului criticat, în sensul înlocuirii sintagmei "cu acordul utilizatorului" cu sintagma "fără a fi necesară autorizarea acestora și fără plată".

V. Pentru toate aceste argumente, în temeiul art. 131² alin. (9) din Legea nr. 8/1996, Curtea va admite apelurile declarate de apelante, va schimba în parte hotărârea apelată, stabilind forma finală a Metodologiei privind remunerațiile pentru comunicarea publică a operelor muzicale în concerte, spectacole ori manifestări artistice, conform celor arătate mai sus.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

D E C I D E:

Admite apelurile declarate de apelantele Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România - Asociația pentru Drepturi de Autor, Asociația Producătorilor și Organizatorilor de Spectacole din România, Centrul de Proiecte Culturale al Municipiului București - ARCUB și Primăria Municipiului București, prin Direcția cultură, împotriva Hotărârii arbitrale din 12 aprilie 2010 având ca obiect forma finală a Metodologiei privind remunerațiile pentru comunicarea publică a operelor muzicale în concerte, spectacole ori manifestări artistice, emisă de completul de arbitraj de pe lângă Oficiul Român pentru Drepturile de Autor.

Schimbă în parte hotărârea apelată, stabilind următoarea formă finală a Metodologiei privind remunerațiile pentru comunicarea publică a operelor muzicale în concerte, spectacole ori manifestări artistice:

"Art. 1. - Utilizarea operelor muzicale prin comunicare publică în concerte, spectacole ori manifestări artistice se poate face numai în baza unei autorizații licență neexclusivă încheiate în prealabil cu organismul de gestiune colectivă a drepturilor autorilor de opere muzicale (denumit în continuare organismul de gestiune colectivă).

Art. 2. - (1) Este utilizator, în sensul prezentei metodologii, oricare persoană juridică sau fizică autorizată care organizează concerte, spectacole ori manifestări artistice în cadrul cărora sunt utilizate opere muzicale.

(2) În cazul în care activitățile de organizare a unui concert, spectacol ori a unei manifestări artistice se realizează de două sau mai multe persoane, acestea răspund solidar pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute de prezenta metodologie.

Art. 3. - Utilizatorii au obligația să solicite organismului de gestiune colectivă încheierea autorizației licență neexclusivă cu cel puțin 5 zile înainte de data la care urmează a avea loc concertul, spectacolul ori manifestarea artistică.

Art. 4. - (1) Remunerația datorată de utilizatori pentru comunicarea publică a operelor muzicale se calculează potrivit valorilor procentuale, dar nu mai puțin decât remunerațiile minime cuprinse în tabel:

Tipul concertului/spectacolului/manifestării artistice/localului	Remunerație procentuală	Remunerație minimă/zi/spectacol/ concert sau manifestare artistică
A. Concerte și spectacole cu caracter muzical		
1. Concerte simfonice, corale, de cameră	8%	500 lei/concert
2. Spectacol de operă	8%	500 lei/concert
3. Spectacol de operetă	7%	400 lei/concert
4. Spectacol de balet	6%	300 lei/concert
5. Spectacole de revistă, musicaluri, cabarete	7%	400 lei/concert
6. Concerte de fanfară	6%	100 Iei/concert
7. Concerte rock, pop, jazz etc.	7%	1.000 lei/concert
8. Concerte, spectacole ori manifestări artistice organizate în orașe sau stațiuni, cu accesul publicului gratuit	4%	500 lei/zi
9. Concerte, spectacole ori manifestări artistice organizate în mediul rural, cu accesul publicului gratuit	3%	300 lei/zi
10. Concerte, spectacole sau manifestări artistice cu caracter festiv	3%	500 lei/concert
11. Concerte, spectacole sau manifestări artistice desfășurate în localuri (lit. C)	5%	100 lei/concert
12. Spectacole de caritate, în care toate fondurile sunt destinate unui scop umanitar	0,5%	50 lei/concert
13. Karaoke	4%	100 lei/spectacol
B. Alte spectacole și manifestări artistice		

1. Circ, delfinarii, parcuri de distracții și altele asemenea	3%	200 lei/spectacol
2. Teatru, alte spectacole cu actori sau cu păpuși, recitaluri de muzică:		
a) cu durata muzicii mai mică sau egală cu 10 minute	2%	100 lei/spectacol
b) cu durata muzicii mai mică sau egală cu 20 de minute	2,5%	150 lei/spectacol
c) cu durata muzicii mai mică sau egală cu 30 de minute	3%	200 lei/spectacol
d) cu durata muzicii mai mică sau egală cu 40 de minute	3,5%	250 lei/spectacol
e) cu durata muzicii mai mare de 40 de minute	4,5%	300 lei/spectacol
3. Manifestări sportive pe fond muzical (gimnastică, patinaj artistic, dans sportiv și altele asemenea)	3%	100 lei/spectacol
4. Spectacole electorale	8%	3.000 lei/spectacol
5. Muzică transmisă prin mașini publicitare	5%	500 lei/oră/mijloc auto
6. Spectacole de laser, lumini și artificii, dacă acestea includ opere muzicale	1%	200 lei/oră
C. Localuri		
1. Discoteci și cluburi:		
a) municipiul București	8%	1.000 lei/lună
b) localități cu peste 300.000 de locuitori	7%	800 lei/lună
c) localități cu peste 100.000 de locuitori	6%	600 lei/lună
d) localități cu peste 10.000 de locuitori	5%	400 lei/lună
e) localități cu mai puțin de 10.000 de locuitori	4%	200 lei/lună
f) stațiuni turistice din mediul urban	7%	900 lei/lună
g) stațiuni turistice din mediul rural	6%	700 lei/lună
2. Cafenele, cafe-concert și piano-bar în care muzica are o contribuție la specificitatea acestora	7%	500 lei/lună
3. Sexy-cluburi	8,5%	1.200 lei/lună

4. Baruri și restaurante cu program de varietăți	7%	500 lei/lună
--	----	--------------

(2) La remunerațiile prevăzute la alin. (1) se adaugă TVA.

(3) Remunerația prevăzută la alin. (1) se plătește de către utilizatori în termen de maximum 45 de zile de la data desfășurării spectacolului, concertului sau manifestării artistice. În cazul discotecilor, remunerația se plătește lunar până la data de 25 a lunii următoare.

(4) În cazul întârzierii plății remunerației, utilizatorii datorează penalități de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere.

Art. 5. - Baza de calcul al remunerațiilor procentuale o reprezintă, după caz:

A. veniturile, mai puțin TVA, obținute de utilizatori din comunicarea de opere muzicale în concerte, spectacole sau manifestări artistice, cum sunt:

- vânzarea de bilete pentru spectacol, concert ori manifestare artistică;
- publicitatea ocazionată de spectacol, concert ori manifestare artistică;
- sumele convenite utilizatorului pentru radiodifuzarea spectacolului, concertului ori manifestării artistice;
- sponsorizările primite pentru spectacol, concert ori manifestarea artistică;
- alocațiile sau alte finanțări bugetare destinate subvenționării prețului билетelor spectacolului, concertului ori manifestării artistice;

B. bugetul de cheltuieli efectuate de utilizatori pentru comunicarea publică de opere muzicale în concerte, spectacole sau manifestări artistice, în cazul în care nu se realizează venituri din organizarea concertului, spectacolului ori manifestării artistice. Bugetul de cheltuieli este compus din totalitatea cheltuielilor efectuate de utilizator, cum sunt: cheltuieli cu onorariile, cazarea, transportul artiștilor interpreți, al organizatorilor și al colaboratorilor, cheltuieli pentru locația spațiului de desfășurare, cheltuieli de sonorizare, cheltuieli de publicitate și promoție, cheltuieli de regie și orice alte cheltuieli necesare desfășurării spectacolului, concertului sau manifestării artistice.

Art. 6. - (1) În cazul în care în aceeași locație sunt utilizate opere muzicale și în alte modalități decât în cadrul spectacolului, concertului ori manifestării artistice, utilizatorii acelor opere muzicale au obligația de a încheia autorizații de licență neexclusivă pentru acea utilizare și să plătească remunerațiile corespunzătoare prevăzute de metodologiile specifice aceluși tip de utilizare.

(2) Cluburile și discotecile care, în intervalul dintre două spectacole sau concerte, desfășoară și activități de bar, restaurant, alimentație publică etc. datorează și remunerațiile corespunzătoare potrivit metodologiilor în vigoare privind comunicarea publică a operelor muzicale pentru ambianța în cadrul unor astfel de activități.

Art. 7. - (1) În termen de 25 de zile de la data desfășurării spectacolului, concertului ori manifestării artistice, utilizatorii au obligația să depună la sediul organismului de gestiune colectivă un raport cuprinzând:

- datele de identificare și de contact ale utilizatorului;
- numele, prenumele și calitatea reprezentantului utilizatorului;
- denumirea și data spectacolului, concertului ori manifestării artistice;
- locul în care s-a desfășurat concertul, spectacolul ori manifestarea artistică;

e) denumirea, autorii și durata de utilizare a fiecărei opere muzicale utilizate și interpretii acestora sau, după caz, formațiile, pentru fiecare eveniment (spectacol, concert sau manifestare artistică);

f) baza de calcul al remunerației.

(2) Pentru cluburi, utilizatorii vor depune la sediul organismului de gestiune colectivă un raport lunar pentru luna precedentă, cuprinzând pentru fiecare punct de lucru:

a) datele de identificare și de contact ale utilizatorului;

b) numele, prenumele și calitatea reprezentantului utilizatorului;

c) denumirea și adresa punctului de lucru;

d) numărul de spectacole (zile) în care au fost comunicate public opere muzicale;

e) denumirea și data fiecărui eveniment (spectacol, concert ori manifestare artistică);

f) denumirea, autorii și durata de utilizare a fiecărei opere muzicale utilizate și interpretii acestora sau, după caz, formațiile, pentru fiecare eveniment (spectacol, concert ori manifestare artistică).

(3) Pentru activitatea de discotecă, utilizatorii vor depune la sediul organismului de gestiune colectivă un raport lunar pentru luna precedentă, cuprinzând pentru fiecare punct de lucru:

a) datele de identificare și de contact ale utilizatorului;

b) numele, prenumele și calitatea reprezentantului utilizatorului;

c) denumirea și adresa punctului de lucru;

d) numărul de spectacole (zile) în care au fost comunicate public opere muzicale.

(4) Raportul prevăzut la alin. (2) și (3) se depune la sediul organismului de gestiune colectivă până la data de 15 a lunii pentru luna încheiată.

(5) Prin spectacol sau zi de spectacol, în sensul alin. (2) și (3), se înțelege intervalul de 24 de ore, precum și orice fracțiune din acesta, înăuntrul căruia se desfășoară activitate de spectacol, concert sau discotecă, chiar dacă programul respectiv cuprinde timpi din două zile calendaristice consecutive.

(6) Fiecare raport va fi ștampilat și semnat de reprezentantul legal al utilizatorului și va include declarația pe propria răspundere a reprezentantului legal al utilizatorului că datele cuprinse în raport sunt complete și corecte.

(7) La raport va fi anexată, în cazul concertelor, spectacolelor, evenimentelor muzicale cu vânzare de bilete, altele decât cluburile și discotecile, o copie a decontului privind veniturile obținute din vânzarea de bilete, astfel cum a fost înregistrat la autoritățile competente.

Art. 8. - Organismul de gestiune colectivă poate monitoriza, prin reprezentanți împuterniciți în acest sens, utilizarea operelor muzicale, accesul acestora fiind permis în mod liber în orice spațiu de utilizare a muzicii, în baza unei delegații speciale. Reprezentanții organismului de gestiune colectivă pot utiliza echipamente de înregistrare audio și/sau video portabile în spațiile în care sunt utilizate operele muzicale, fără a fi necesară o autorizare prealabilă a utilizatorului și fără plată, înregistrările astfel efectuate făcând dovada deplină a utilizării operelor muzicale.

Art. 9. - Remunerațiile forfetare, inclusiv remunerațiile minime, se pot modifica anual, potrivit art. 131⁴ din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare."

Executorie.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 3 mai 2011.

PREȘEDINTE,
ANDREEA VASILE

Grefier,
Marina Daniela Ungureanu

Judecător,
Ileana Ruxandra Dănăilă